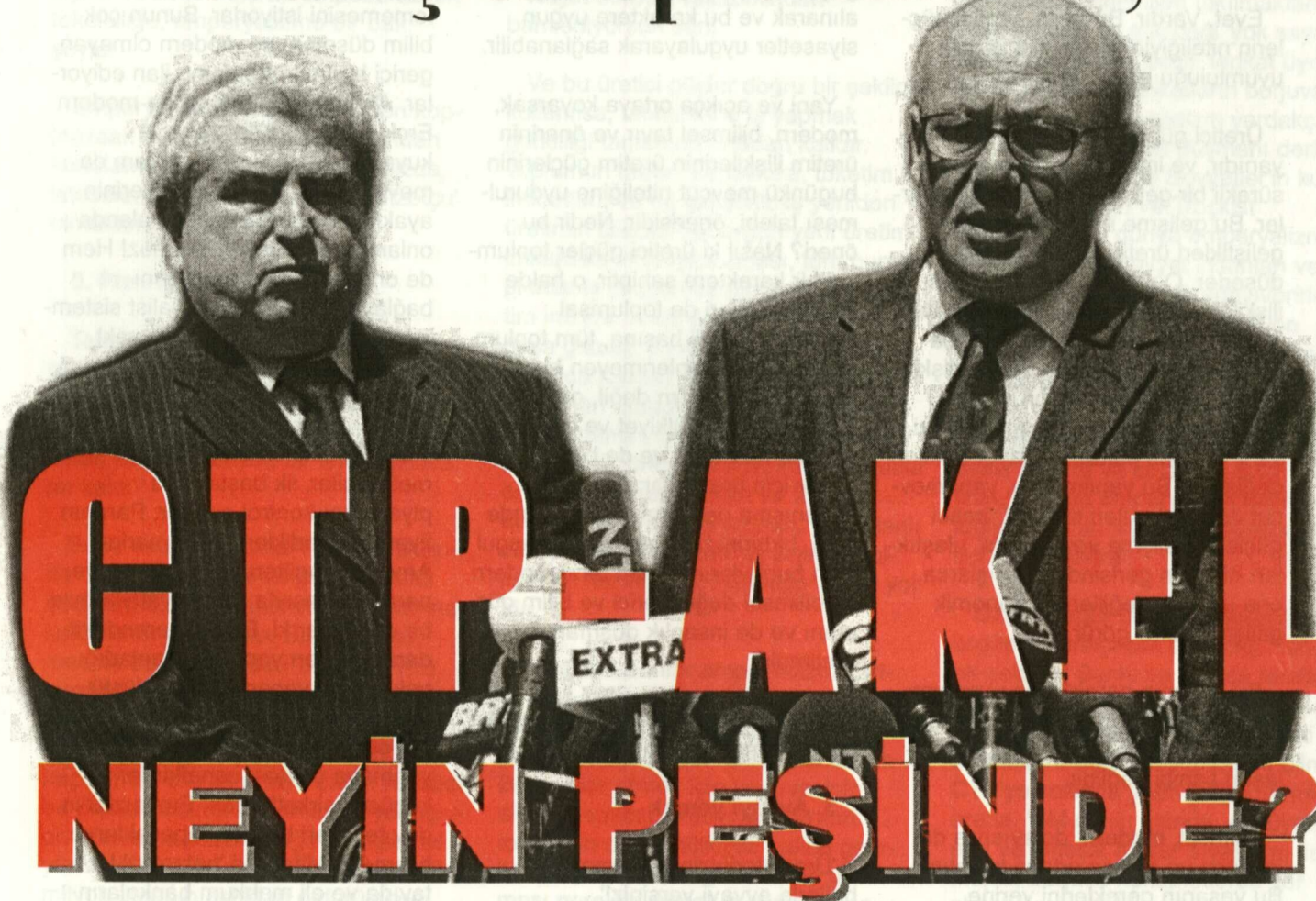

Kıbrıs'ta SOSYALİST GERÇEK

Siyasi Gazete

Ağustos 2004, Yıl 8 Sayı: 127 - Fiyatı: 750,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

Kıbrıs Halkı Ortak Vatan ve Barış talep ederken;

- Kendi burjuvalarınızın çıkarları yerine bir araya gelip barış projesi yapın
- Milliyetçiliği ayrılıkçılığı besleyen yaklaşımlardan kaçının
- Papadopoulos-Denktaş zihniyetiyle ittifaktan derhal vazgeçin

**Sömürü
Düzeni ve
Kuzey'deki
Türkiye
Kökenli İşçiler**

Sayfa 5'te

**Kıbrıs
Halkının
Mücadele
Tarihinden Bir
Yaprak KKK**

Sayfa 12'de

Başyazı

ŞİMDİ BARIŞ GÜÇLERİNİN ORTAK EYLEM ZAMANI

1974 sonrası adanın fiili bölünmesinden sonra ortaya çıkan karşılıklı kışkırtmalar Kıbrıs Halkına çok pahalıya mal oldu. Şovenizmin ekmeğine yağ sürdü. Gerek kuzeydeki işbirlikçiler gerekse güneydeki işbirlikçiler emperyalistlerin maşalığını yaparak ülkeyi bölen hat üzerinde hep kışkırtıcı oluşturdılar...

Devamı Sayfa 2'de

**SOSYALİST
GENÇLİK
EKİ
GAZETENİZİN
ORTASINDADIR**

Neler Oluyor Neler?

Sayfa 2 ve 3'te

Londra Mektubu

Ahmet Önal

Sayfa 4'te

Nazlıca

Nazlı Şahin

Sayfa 6'da

Parka

Ziya Çelik

Sayfa 7'de

Kulis

Halil Yılmaz

Sayfa 9'da

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

Sayfa 10'da

Kavgamız

Yusuf Alkım

Sayfa 11'de

Ortak vatan yaratmak, ortak mücadeleden geçer!

Başyazı

ŞİMDİ BARIŞ GÜÇLERİNİN
ORTAK EYLEM ZAMANI

1974 sonrası adanın fiili bölünmesinden sonra ortaya çıkan karşılıklı kışkırtmalar Kıbrıs Halkına çok pahalıya mal oldu. Şovenizmin ekmeğine yağ sürdü. Gerek kuzeydeki işbirlikçiler gerekse güneydeki işbirlikçiler emperyalistlerin maşalığını yaparak ülkeyi bölen hat üzerinde hep kışkırtıcı oluşturdular.

Bu kışkırtmalar zaman zaman gerginliği hat safhaya çıkartarak insanların ölümüne sebep olmuşlardır. Hatırlanacağı gibi Derinya olaylarında Güneydeki faşist odakların kışkırttığı yığınlar karşı Kuzeydeki asker sivil faşist güçler saldırıya geçerek iki Rum'u katletmişlerdi. Aynı dönemlerde Denктаş'ın başını çektiği güçler 'Pile'ye Erdemli'den yol isteriz' bahanesi ile gerginlikler yaşatmışlardır.

Referandum sonrası ortaya çıkan ortamı kendi lehlerinde kullanmak isteyen Kuzeyin ve Güneyin faşistlerine karşı ortak olarak 'kendi vatanımızı bütünleştirme' eylemlerini başlatma zamanı gelip geçmiştir.

Bu anlayışla olaya yaklaşarak son olarak Maraşlı Rumların yaptığı eyleme destek vermek ve bu türden eylemleri tüm ada halkının desteklemesini sağlamak her yurtseverin görevidir. Bununla kalmayıp adamızı bütünleştirmek için ortak kalıcı örgütlenmelere giderek tüm ülkenin BMBP'sini yaratmalıyız. Yakın tarih bize kuzeyin BMBP sinin tüm engellemelere rağmen neleri başardığını göstermiştir.

Sosyalist bir anlayışla sosyalist bir özveriyle bizler kimlerin düzenlediğine bakmadan adanın bütünleştirilmesine katkı koyacak her türlü eylemi organizasyonu tüm gücümüzle destekleyeceğimizi yeniden ilan ediyoruz.

Bunu yaparken kendine solcu diyenlerin ayrılıkçı veya pasif duruşlarını asla kabul etmeyeceğimizi aksine onların bu tavırlarının halkımıza verdiği zararları suratlarına vuracağımızı kimse unutmasın.

Dış emperyalist güçlerden medet uman tüm umudunu onlara bağlayanlar bu halkın gerçek düşmanlarıdır. Bizler yılmadan yorulmadan tüm ülkeyi bütünleştirme savaşımını sürdüreceğiz. Tüm barış güçlerine bu uğurda elimizi yeniden ve yeniden uzatıyoruz.

Neler oluyor neler?

Erçakıca, devletlerin modern ve bilimsel ekonomik siyasetlerinin nasıl olması gerektiği üzerine yazmak cesaretini gösterdi.

Yani günah bizden gitti!

1. Tüm ekonomik şekillenmeler için geçerli temel bir ekonomik yasa.

Böyle bir yasa, tüm ekonomilerin uymak zorunda olduğu genel bir yasa var mıdır?

Evet. Vardır. Bu yasa, üretici güçlerin niteliğiyle üretim ilişkilerinin uyumluluğu genel yasasıdır.

Üretici güçler bu ilişkinin olumlu yanındır, ve insanlık tarihi boyunca sürekli bir gelişme çizgisine sahiptirler. Bu gelişme nedeniyle, içinde geliştikleri üretim ilişkilerine ters düşerler. O zaman mevcut üretim ilişkilerinin değişikliği bir zorunluluk haline gelir. Üretici güçlerin daha fazla gelişebilmesi için üretim ilişkilerinin değişmesi bir zorunluluk haline gelir. Mevcut üretim ilişkileri, yani ve esas olarak mülkiyet ilişkileri değişirler. Bu yapılmazsa, yani mevcut üretim ilişkileri mevcut üretici güçlerin gelişme seviyesinin, ulaştıkları niteliğin gerisinde kalmışlarsa, ona uyumlu değilse ekonomik gelişme zarar görür.

Bu yasanın gereklerine uymayan hiçbir siyasetçi, hiçbir ekonomist bilimsel bir yaklaşım, modern bir yaklaşım sahibi değildir.

Bilimsel, modern, dolayısıyla da insanca ve açıkça ortaya koyalım. Bu yasanın gereklerini yerine getirmeyen siyasetçi, ekonomist, 'bilim adamı', 'yazar-çizer takımı', işveren, kısacası toplum yönetiminin sorumlu her bir birey ve toplumsal grup(sınıf) bilimsel ve modern değil, bilim düşmanı ve gerici bir tavır içindedir. Toplumun başına beladır. İnsanlığın insanca yaşamasının önüne set çeken bir hayvandır!

2. Modern üretici güçlerin durumu nedir?

Modern üretici güçler esas olarak iş aletlerini işçinin elinden almış makineler, bu makinelerle devinim-hareket sağlayan elektrik, bu makineleri (ve de bağıntılı tüm süreçleri) otomatik olarak kontrol altına alma imkanını bize sağlamış olan bilgisayarlar sisteminden oluşur. İş bölüşümünün gerek tek tek iş yerlerinde, gerekse tüm toplumda aşırı gelişmişliğine, bu çerçevede hem tek tek bireylerin, hem de tek tek üretim birimlerinin birbirlerine tam bir bağımlılığına yol açan bir yapılanmadır bu. Yani üretici güçlerin niteliği tam ve kesin olarak toplumsaldır. Bir iş dalında, mesela elektrik üretiminde bir aksamda tüm diğer üretim alanların-

da aksamaya yol açar. Üretim durur. Üretici güçlerin bir parçası, ama en önemli ve belirleyici parçası olarak işçiler greve giderse aynen, üretim durur. Tüketiciler üretilen malları alacak paraya sahip değilse ve üretilen malları satın alamazlarsa, tüm sistem önce sıkışır, sonra durur. Hatta ve hatta ve bu günlerde, bilgisayar yazılımında bir sorun ortaya çıkarsa aynen.

Üretimin sürekli kılınması, gelişmesi ancak ve ancak üretici güçlerin toplumsal karakteri dikkate alınarak ve bu karaktere uygun siyasetler uygulayarak sağlanabilir.

Yani ve açıkça ortaya koyarsak, modern, bilimsel tavır ve önerinin üretim ilişkilerinin üretim güçlerinin bugünkü mevcut niteliğine uydurulması talebi, önerisidir. Nedir bu öneri? Nasıl ki üretici güçler toplumsal bir karaktere sahiptir, o halde üretim ilişkileri de toplumsal olmalıdır. Kendi başına, tüm toplum tarafından düzenlenmeyen bir üretim çabası modern değil, gerici bir çabadır. Özel mülkiyet ve de sözde de olsa rekabetçi ve de bilinmez bir pazar için üretim tarzı, birbiriyle dayanışma değil de rekabet içinde olan, birbirini boğazlamakla meşgul olan burjuvaların üretim tarzı modern ve bilimsel değil, gerici ve bilim düşmanı ve de insanlık düşmanı bir üretimdir.

Bunu Erçakıca hayatın bir parçası olarak kendisi de ilan ediyor.

3. Ayvayı yemek

'Ürettiklerinizin satılamaması halinde ayvayı yersiniz!'

Bakın işte piyasayı bilen yazar çizer takımı malına alıcı bulmak için pazarı da iyi bilir. İşçiler için, yoksullar için yazarsan burjuvazi senin malı almaz. Ayvayı yersin?

Erçakıca kendisini iyi bir pazar bilimsi, bizi de pazarı bilmediği için ayvayı yiyen enayi sanıyor ama büyük bir yanılgı içindedir. Yukarıda ele aldığımız yasanın gereklerine uymayı reddedenler, yani burjuvalar ve onların maaşlı boksörleri, insanlığa karşı suç işleyerek ve insanlığın gereklerine karşı durarak kendi kuyularını kazmaktadırlar.

Yapılması gereken işçilerle, yoksullarla birlikte bilimin gereğini, insanlık için elzem olanı yapmak ve burjuvalara ayvayı yedirmektir!

4. Rekabete açık bir düzen?

Erçakıca mevcut piyasanın rekabete açık olduğunu, devleti yönetenler tarafından modern ve bilimsel iş yapılsa girdi fiyatlarının önceden bilineceğini, bu temel üzerinde detaylı ve dikkatli hesap yapanların piyasayı iyi tahmin edip işi kıvrabileceğini, bu tahmin içinde yanılan-

ların ise 'ayvayı yiyeceğini' anlatıyor bize.

Bazı insanların 'ayvayı yiyeceği' bir düzeni modern ve bilimsel ilan etmenin insanlık düşmanı karakterini, rezilliğini bir kenara bırakalım.

Erçakıca ve Yeni Düzen yazarları 'ulus devletin' yok oluşu üzerine bunca yazıp çizdiler, şimdi tutmuşlar o yok olan ulus devletten fiyatları 'bir yıl önceden' belirlemesini, öyle 'hot-zotçuluk' yapıp da 'yumurta kapıya sıkıştığında' yani ulu orta fiyat belirlememesini istiyorlar. Bunun çok bilim düşmanı ve modern olmayan, gerici bir tavır olduğunu ilan ediyorlar. Ah benim bilimci ve de modern Erçakıca'm, ve diğer burjuva kuyrukçusu gardaşlarım! Tam da mevcut 'ulus devletlerin' ellerinin ayaklarının bağlandığı bir alanda onlardan tavır bekliyorsunuz! Hem de onların ellerini ayaklarını bağlayan dünya emperyalist sisteme uymalarını da talep ederek!

Gerçekçi ol biraz.

Büyük ülkeler, emperyalist metropoller, ilk başta para piyasasını kontrol ederler. Paranın fiyatıyla istedikleri gibi oynarlar. Amerika, İngiltere ve de Almanya, para piyasasıyla, para fiyatıyla öyle bir oynadılar ki, Bay Mitterand iktidara gelirken yapmayı planladığı pek çok işi yapamaz hale düştü. Fransız emperyalizminin çöküşüne net edildi! Geçtim bizim tek tek iş yapmaya çalışan esnaflardan, küçücük şirketlerden, Fransızlar'ın dev tekelleri bile ne yapacaklarını bilemedi. Mitterand 'hotzotçu' bir tavırla ve eli mahkum bankaların çoğunu devletleştirmek zorunda kaldı!

Sen 'commodity market'in, yani bir sürü tüketim maddesinin fiyatlarının nerede belirlendiğini bilir misin? Amerika ve İngiltere'de. Vietnam'a kadar uzandılar. Vietnamlı çiftçilere bolca kahve ektirdiler. Kenya'ya da. Diğer kahve üreticileriyle birlikte, şimdi kahve bolluğundan geçilmiyor! Ne yapacaktı Vietnam'daki çiftçi? Piyasayı iyi tahmin edemediğinden mi bu hallere düştü? Yoksa tekel-lerin yedikler halleden dolay mı?

Hem 'rekabetçi ortamdan' bahsedeceksin, yani dünya emperyalist sistemine kazık çakacaksın, hem de modern ve de bilimsel iş yapma imkanı olan bir 'ulus devlet' yöneticisi talep edeceksin? Senin siyasetine uygun olarak 'Türkiye'yle birlikte iş yapan' bir CTP hükümeti oluşturacaksın, ama Türkiye gibi kendisi petrol fiyatlarını belirleyemediği için yabancıların 'hotzotuna' boyun eğen bir küçük emperyalist ülkenin 'hotzotuna' olmaz ki diyeceksin!

Niye olmazmış kardeşim. Bal gibi oldu ve de olacak. Emperyalist

Neler oluyor neler?

dünya düzeni öyle sizlerin satmaya çalıştığı gibi insancıl, demokratik, eşitlikçi, rekabet düzeni işleyen bir yapılanma değildir. Tekel düzenidir. 'Hotzot' düzenidir.

Emperyalist dünya düzeninin 'rekabetçiliği' hakkında başı çeken kişi bayan Thatcher'dı! Onun da tekelcinin dik alası olduğu gayet iyi bilinir! O bayanın yanında senin gibi pazarlayıcıların pek değeri yoktur Erçakıca gardaş. Rekabet düzenini unut sen. Ülkemize karşı ekonomik, siyasi ve askeri olarak empoze edilen tekelciliğe, emperyalizme bir bak şöyle!

Emperyalist dünya düzeninden kopmazsak bunların 'hotzot'çuluğundan kurtulamayız. Tüm yöneticilerimizde, isteseler de istemeseler de, 'hotzotçu' olmaktan kurtulamazlar!

5. Plan Program!

Tekeller sadece kendi ülkeleri çapında değil, tüm dünya çapında hem girdi fiyatlarını ve de hem de piyasada satılan malların fiyatlarını belirlemekte-dirler. Bunu bilmeyen bir tek Erçakıca mı kaldı?

Bunu nasıl yapıyorlar? Bunu yukarıda değindiğimiz üretici güçleri kendi çıkarlarına, tüm toplumun ise zararına kullanarak yapıyorlar. Bilgisayarlar, mesela bunlar (ve de Pentagon vb.) tarafından tüm dünya piyasalarını takip etmek ve de şekillendirmek için kullanılıyor. Tabii ki, tekeller arasında kaçınılmaz olarak ortaya çıkan rekabet bu planlamalarda aksamalara yol açıyor. Planlama aksamadığında, işler iyi yürüdüğünde de mesela her sene 40 milyon insanın açıklıktan öldürüleceği karar altına alınıyor. Planlar bu çerçevede 'yürüyor'!

Fazla üretim olduğunda, mesela Sovyetler Birliği yıkıma uğratılıp, fazla üretimin temel bir kaynağı kurutuluyor. Bu arada Sovyet insanının katli planın parçasıdır. Yugoslavya'da aynen. Koskoca Afrika kıtası aynen. Bir de buna, benim tekelime darbe vurmak isteyen kimseye yar etmem deyip Irak gibilerinin yerle bir edilmesini ekleyin. Daha nicelerini.

İşçi sınıfı ve kendi ulusunun yaşamını değil de, kendi burjuva çıkarları için emperyalist dünya düzenine kazık çakmış burjuvaların yönettiği ülkelerde, bu burjuvalar emperyalist metropollerin kendi uluslarına uyguladıkları tüm yaptırımları eşşek gibi yerine getirmek zorundadırlar ve de eşşek gibi yerine getirirler. Başka türlü kendilerinin burjuvalar olarak varlığı tehlikeye girer. Emperyalizmden kopulursa ulusun varlığı ve gelişmesi garanti altına alınır, ama kendilerinin burjuvalar olarak varlıklarının da sonu gelir. İşte bu seçenekle karşı karşıya olan tüm geri ülkelerin burjuvaları dünya emperyalizminin büyük başarılarının dayatmalarını kabullenir ve de uygularlar. Bu çerçevede onların

bağımsız faaliyet alanları sıfırlanmıştır. Ulus Devlet diye bas bas bağıran MHP'nin ulus devleti IMF'ye ne de güzel peşkeş çektiğini hepimiz biliyoruz. Senin ise Kuzey Kıbrıs'ı bölgesel bir güç olarak Türkiye'ye, ve de onun ardında duran Amerika-İngiltere'ye peşkeş çekme siyaseti güttüğü de herkesin bilgisi dahilindedir. Bu çerçevede senin siyasetin yapsa yapsa Türkiye'ye 'hoptzotçuluk' yapmaması için yalvarıp yakarabilir. Başkasını yapamaz.

Neyin serbest rekabetinden bahsediyorsun sen!

Ve bu üretici güçler doğru bir şekilde kullanılsa, tahminlerle iş yapmak gerkliliği tamamen ortadan kalkar. Toplumun üretim kapasitesi, tüketim imkanları, ve de geliştirilmiş yeniden üretimin taleplerine uygun yeni üretim imkanlarının oluşturulması, tüm bunlar planlanıp programlanabilir. Hiçbir üretim imkanı ve de üretilen hiçbir ürün boşa gitmez. Kimse 'ayvayı' yemek zorunda kalmaz. İnsanlık her geçen gün artan maddi ve kültürel imkanlarının tatmini için, en son teknolojiyi kullanarak, üretim araçlarının üretimine öncelik vererek, üretim ve tüketim araçlarının üretimini orantılı, yani planlı bir şekilde geliştirerek aydınlığa, bol-luğa ve kardeşliğe, insanlığa doğru yol alır.

Ama tüm bunlar emperyalizm şartlarında imkansızdır. Sözde serbest rekabetçi, gerçekte kesinkes tekelci emperyalizm şartlarında imkansızdır. Bunu elde etmek için burjuvazinin alaşağı edilesi, üretim araçlarının toplumun ortak mülkiyeti haline getirilmesi, yani bilimin gereklerine uyulması gerektir. Ancak bunları yapan yönetimler devrimcidir.

Erçakıca ise, mevcut burjuva yöneticilerden birinci olarak mevcut şartlarda yapamayacakları şeyleri istiyor. İkinci olarak yapsalar bile ancak reformcu olmalarını sağlayacak şeyler istiyor. Sonra da tutmuş böylesi yönetimlerin 'devrim' yapmış olacaklarından dem vuruyor.

Eh. Bunlar da CTP devrimcileri diyelim!

MARKSİZM MODA OLUYOR!

İyi ki varsın KSP!

CTP Gençlik Marksizm üzerine yazdı.

Ama fukaralarda iyisiyle kötüsüyle Marksizm'i bilen biri kalmadığı için tutular bir Troçkist'in yazısını kendileri yazmış gibi bastılar.

Amaç?

Şimdi de BKP gazetesinde Troçkistler'den doğrudan alıntı yaparak Marksizm üzerine yazdı.

Amaç?

Marksizm KSP'ye kalmıştı, onu KSP'nin eline bırakmayacaklar. Başka izahı yok!

İyi bırakmasınlar da, Troçkist rezillikleri Marksizm olarak satmanın devri geçti a benim güllerim!

Tek ülkede sosyalizmin inşasının imkansızlığından kalkıp, sosyalizmin ekonomik yasalarını ve sosyalizmin inşa yöntemlerini 'yok' sayan, yani proletaryanın yaşamını ele almaktan uzak siyasetlere, geçmişte takılmaktan da öte var olan ve geleceği 'yok sayanlara' bilim adamı değil, tarikat üyesi derler! Burjuva tarikatların burjuva şakşakcısı, emperyalizm yardakçısı anti-Sovyet insanlık düşmanı derler! Stalin önderliğinde Sovyetler'in kurtardığı insanlığı, ve Troçkist Kruşçevçiler'in dünya emperyalizmiyle el ele katlettiği Sovyet insanları ve tüm insanların sayısını tekrarlayıverirler böylelerine. Her sene 40 milyon insanın katlinden sorumlu rezil kepaze herifler deyiverirler adama!

Ha bir de 'BM çatısı altında, AB üyesi federal ve birleşik Kıbrıs' siyasetinin, yani bu emperyalizm kuyrukçuluğunun kimin siyaseti olduğunu soruverirler birilerine!

Özker Özgür de komünist enternasy-onallerin tarihçesini anlatmış. Tarafsız bir şekilde. Sanki bu alanda tarafsızlık mümkündür! Ne hikmetse burjuva hükümetlere katılma konusundaki siyasetlere değinmeyi bir borç bilmiş. CTP'ye yollama yaptı galiba. Ama bu arada, 'BM çatısı altında, AB üyesi federal ve birleşik Kıbrıs' siyasetini savunmakla, burjuva hükümetlerde yer almak arasındaki o büyük farkı anlatmamış ne hikmetse! Olmayan şeyi anlatmak zordur ne de olsa!

BKP'nin ele alıp göklere çıkardığı Paul Sweeny'yi o kadar detaylı bilmeyiz. Troçkist bozması olduğunu biliriz. Yoldaşarından Profosör Bettelheim'i ise Ahmet. B yoldaş sayesinde gayet iyi biliriz. Anti-Stalin ve Sovyet, Mao-Enver taraftarı ve onlar gibi açık ve kesin Marksizm düşmanı bir Troçki bozuntusudur! Üretim ilişkilerinin ne olduğunun anlaşılmasını imkansız kılmaya çabalamış, ekonominin yasalarını kendine kılavuz olarak sosyalizmi inşa etmiş Bolşevik Parti'yi ve onun sosyalizmi inşa teorisini alaşağı etmeye kalkışmış, olmazla işti-gal etmiş bir dangalak profosör bozuntusu!

Mao'nun iyi arkadaşıdır.

Marksizm isteyen genç yoldaşlar için bir tek kapı var Kıbrıs'ta. O da KSP'nin kapısıdır.

AKEL Gorbacov'la birlikte 'Pazar sosyalizmi' savunucusu oldu. CTP aynen. Bu durum onları kaçınılmaz olarak Anti-Stalinci, dolayısıyla da kaçınılmaz olarak Troçkist kıldı. Şimdi bu durum açıkça ortaya konmaktadır.

BKP Marksizm'e el atmaya çalışır çalışmaz Troçkizm'e yöneldi. Başka bir yere, yani Marksizm'e gitmek isterse KSP vardır. BKP'li yoldaşlar da bunu gayet iyi bilirler. Troçkizm tek alternatifleri. Buna da komünist yaklaşım değil, kendi siyasetine kılıf geçirme siyaseti denir. Bu kılıf BKP'ye uyabilir, ama Marksizm'i öğrenmek isteyen hiçbir gence uymaz.

YBH sosyalizmden bahsetmeyi artırdı. Murat yoldaş ara sıra Marksizm'e atıflarda bulunur. Ama Kapital'in ele aldığı değişimi, ekonomik bir kategoriyi, günlük yaşamdaki değişme kavramıyla karıştıracak kadar Marksizm bilgisi geri bir yoldaştır.

Gooney'de İşçi Demokrasisi tam ve kesin Troçkist bir yapıdır. Sosyalizmin ekonomik kanunlarını bile bilmeyen bir yapıdır. Dahası bu kanunların ortaya çıkmadığını, çıkamayacağını iddia eden bir yapıdır. Yani dünyadan habersiz bir tarikatır!

Genç yoldaşlarımız için Marksizm'i öğrenmenin tek imkanı KSP, KSG ve Kuvılcım Yayınları tarafından sağlanmaktadır. Genç arkadaşlar bu imkanı iyice kullanmayı bilmelidirler!

Bilim gökten düşmez. Öğrenilmelidir. Olduğu yerde kalmaz. Geliştirilmelidir. Bilim ezberlenmez. Eylemde kılavuzdur. Marksizm günümüz dünyasındaki sınıf mücadelesinde eylemimize kılavuzdur, yada Marksizm değildir!

Meseleyi kısaca şu şekilde bağlayalım; bilgisayar teknolojisi üretimde yer aldığı, yani proletaryanın günlük yaşamına yerleştiğinde, bu teknolojinin proletarya ve onun teorisi açısından ne anlama geldiğinin ortaya konulmasına karşı savaş açan Marksist olamaz. Stalinci bürokrasi diye diye ağzından salyalar akan Troçkistler bu teknolojinin bürokrasinin sonunu ilan ettiğinin görmek istemezlerse, ve bu olgu ancak ve ancak Stalin'in öğretileriyle ortaya çıkartılabilmişse Troçkist'ten Marksit olmaz.

Bu kadar basit!

Marksizm'in iğdiş edilmesine hiç mi hiç izin vermeyiz. AKEL, İD, CTP, BKP, YBH bunu hiç mi hiç unutmamalıdır!

Londra Mektubu

A. ONAL

Son 4 yılda Kuzey Kıbrıs'ta burjuva çerçevede bir anlaşma ve AB üyeliği talebinin Kıbrıs'ta işsizliğe çare olacağı söylenip duruldu. AB'de işsizlik sorunun nasıl "çözüldüğü" ele bile alınmadı.

Sınırların açılması ile Kuzey Kıbrıs'ta binlerce genç (birçoğu üniversite mezunu) Güney'e geçerek inşaatlarda düz işçi olarak çalışmaya başladılar. Bu gençlerimiz işsizliği bu çerçevede GEÇİCİ olarak gidermeye gitti. AB üyeliği ile işsizliğin ortadan kalkacağını söyleyenler, AB ülkelerinde işsizliğin nasıl çözüldüğünü açıklamadılar bile... Onlar sadece umut dağıttılar.

Geçenlerde Almanya'da işsizliğe karşı eylemler yapıldı. İktidardaki Sosyal Demokrasi Partisi sosyal devletten söz ederken aynı zamanda emperyalist tekellerin arzularını uygulamaya koyuldu. İşsizlik parası kısıt-

landı. İş olanakları konusunda ise görevi tekelere bıraktı. Ancak tekeller azami karlarını dikkate aldıklarından işsizlik konusuna dönüp bakmıyorlar bile...

10 Ağustos tarihli The Guardian gazetesi İngiltere'de 2003 yılında mezun olan gençlerin işsizlik konusu ile ilgili verileri yayınladı. Bu verilere göre Haziran 2003'te mezun olan 182,300 öğrenciden yüzde 62.8'i iş bulurken geriye kalanlar iş bulamadıklarından yeni kurslara kayıt olduklarını gösteriyor. Diğer bir deyimle, üniversite mezunlarının üçte biri işsiz! Özellikle bilgisayar mühendisliğine ihtiyacın yüksek olduğunu öne süren Blair hükümeti, İngiltere üniversitelerinin bu branşından mezun olan gençlerin yüzde 12.4'ünün işsiz olduğunu görmezlikten geliyor.

Bunun da ötesinde bu işsiz gençlerin yüzde 7'sinin yeni kursların

sonucunda da iş bulmakta zorlandıkları ortaya çıktı.

Kıbrıs'ta üniversite eğitimi işsizliğe çare olarak görenler veya gösterenlerin, gerek AB'de gerekse son dönemde Kıbrıs'ta yaşananları iyice analiz etmeleri gerekir.

Kapitalist-emperyalist ekonominin azami kar ile üretimde anarşi temelinde faaliyet gösterdiği dikkate alındığında üniversite mezunlarının da iş bulma olanaklarının ancak bu çerçevede olabileceği akıllarda tutulmalıdır.

Bunca yetenekli üniversiteli gencin inşaatlarda heba edilmesinin arkasında yatan neden de tam anlamı ile budur.

Ekonominin planlanması ile toplumun sürekli artan ihtiyaçlarını karşılayan gerçek bir sosyalist sis-

temde (sosyal-demokrat rejimlerde değil) işsizlik sorunu yaşanmamaktadır. Çünkü doğru bir planlı ekonomi ile gerek lise gerekse üniversite mezunu her birey sosyalist üretimde mezun oldukları alanlarda işbaşı yaparak toplumun gelişmesine ve yaşam kalitesine katkı koyabiliyor. Böyle bir plan sayesinde üniversitelerden mezun olan onbinlerce gencin gelecekleri heba edilmiyor.

Kıbrıs'ta üniversite mezunu gençlerimizin yaşadıkları işsizlik sorununun ne AB ne de TC rejimleri çözemez. Onların bu sorunları ancak ve ancak sistem değişikliği sağlayabilir.

Bu değişikliği sağlayacak sistem de yalnızca sosyalizmdir.

Kıbrıs Halkının Mücadele Tarihinden Bir Yaprak

Sayfa 12'den devam

yıldır liberal Büyük Britanya devleti idaresinin bizi bir 'babacan sevgi'yle, Türklerin ezici kontrolünden farklı bir şekilde idare ettiği sevincimizi ifade etmek içindir.

Bırakınız, onlar bizi istedikleri şekilde ve istedikleri kadara partilerine davet etsinler. Bırakınız, onlar istedikleri kadar o iğrenç ve aldatıcı gülümsemelerini dağıtsınlar. Bununla birlikte, Kıbrıs halkı bu gülümsemelere aldırmayacaktır çünkü onlar bunların altında saklı olan gerçek faşistlerin ne olduğunu çok iyi bilirler. 1878'in o yıkıcı yılının 4 Haziran'ından beri, liberal İngiliz hükümetinin elli yıllık köleliği Kıbrıs halkına geleceğin kendileri için neler sakladığını öğretmiştir. Onların geleceğin kendileri için ne sakladığını anlamaktadırlar ve kanıt şurada yatmaktadır ki, onlar halihazırda İngiliz fetihçilerine cevaplarını organize ettikleri kutlamaların her birini ve herkesi görmezlikten gelerek vermişlerdir.

Bırakınız, onlar ezilen Kıbrıs halkını bu günlerde yapılan ya da en son yapılmakta olan en mükemmel fiestalarıyla, fetihçilerin kölelerini toptan ezmesindeki başarısını kutlamalara katılmalarını ikna etmeyi daha da çok

denesinler.

Bırakınız, onlar istedikleri kadar ve nasıl isterlerse halkı davet etsinler; katılabilecekler sadece değersiz ve alçak olanlar olacaktır. Bırakınız, isteyenler istedikleri kadar katılsınlar. Bırakınız, onlar kutlasınlar ve gülsünler, bırakınız, kendileri istedikleri

kadar, kirli canlarının izin verdiği kadar eğlensinler. Bırakınız, onlar Kıbrıs halkının elli yıllık köleliğini kutlamak için idarecilerle birlikte, karınlarının alabildiği kadar çay içsinler ve yemek yesinler. Bu Kıbrıs halkı için hiç de önemli değildir, çünkü hainler Kıbrıs halkının hissettiklerinin

tamamen tersine hareket etmektedirler.

Bırakınız, fetihçiler ve hainler istedikleri kadar kutlasınlar. Bununla birlikte, Kıbrıs halkı kutlamayacaktır. Kıbrıs halkı İngiliz idarecilerinin son elli yıllık suçlu ve anti-popüler politikalarını ve hain liderlerinin ihanetini hatırlayacaklardır ve üzülürken, onların sınıf düşmanlarına karşı içlerinde nefret yanacaktır.

Dost yoldaşlar, işçiler, çiftçiler, ezici İngiliz idaresinin seni boyunduruk altında tuttuğunu hisseden yoksul

halk;

Bugün, elli yıllık köleliğimizin yıldönümü günü yaklaşırken ve zalimler elli yıllık ezici idarelerini kutlarken, geliniz onların hepsine karşı içimizde nefreti artıralım ve bu yıllar süresince bize yaptıkları tüm hareketlerine karşılık cevap vereceğimize ant içelim.

Geliniz yemin edelim ve ezilen ve sömürülen bir halk olarak görevimizi yerine getirmek için hemen sürekli, inatçı ve şiddetli bir mücadele başlatalım.

Geliniz kutlamalara katılmayalım, geliniz kendi nefretimizi ve teessüfümüzü istediğimiz kadar ifade edelim. Bununla birlikte, bu yeterli değildir; sadece bu durumumuzu düzeltmez ve yaralarımızı sarmaz. Yaralarımızı sarmanın tek yolu halkın mücadelesini başlatmaktır.

Bu gün, fetihçinin elli yıllık zaferinin ve bizim köleliğimizin yıldönümü günü, haklarımızı elde etmek için Kıbrıs halkının mücadelesinin

başlangıcını simgeleyen bir gün olmalıdır.

Bu gün, birleşik, anti-emperyalist

mücadelenin yaratılmasının başlangıcını simgeleyen bir gün olmalıdır.

Bu yüzden, birleşik, anti-İngiliz cepheye giriniz. Fetihçiye karşı mücadeleye giriniz. Kendi kendini yönetmek için mücadeleye giriniz.

Ezilen Kıbrıs halkı,

Bütün gücünü mücadele içinde mücadeleye et. Fetihçilerin senin elli yıllık köleliğini kutlamak için fiestalar organize etme cesaretleri senin cesaretini artırmalıdır.

Gidiniz, Kıbrıs halkı yol budur. Senin Komünist Partin, politik liderin olarak, yolu göstermektedir. Bırakınız, diğer politik liderler, cesaretli ve yiğit olanlar, değersiz ve hain olmayanlar seni takip etsinler. Diğerlerini yokediniz ve onlara karşı, fetihçilere karşı mücadele edeceğiniz gibi, mümkün olan en sert bir biçimde mücadele ediniz.

Gidiniz ve gitmeye devam ediniz. Kulaklarınızda yansıyan İngiliz zaliminin mesajlarını dinleyiniz. Gidiniz:

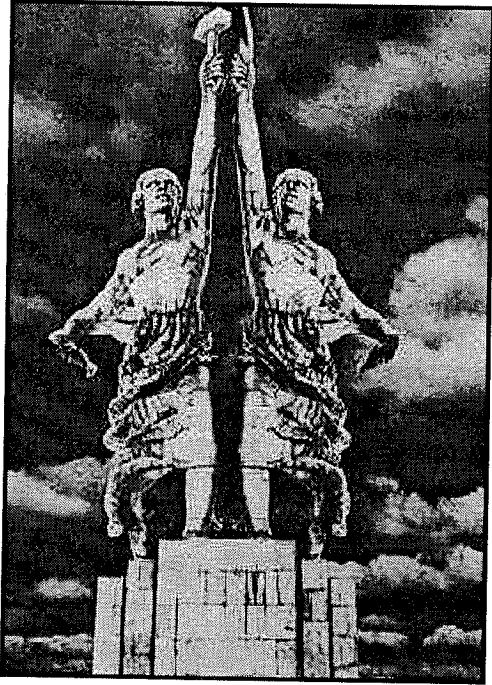
-Yaşasın kendi-kendini yönetme.

-Kahr olsun emperyalizm.

-Yaşasın Kıbrıs Komünist Partisi.

-Yaşasın işçilerin ve çiftçilerin Kıbrıs hükümeti.

Kıbrıs Komünist Partisi Merkez Komitesi.

İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...

İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUY-

Kıbrıs'ın güneyinde çalışan işçiler yıllık tatile girmişken, hala nasıl oluyor da sabahdan akşama kadar Güney'de işçi çalışıyor?!

Kuzey'de çalışan işçilerin yaşam koşullarının düzeltilmesi için birkaç kişinin ölmesi mi gerekiyor?! Ya da ölse bile değişmeyecek mi?!

Bazıları bu memlekette işçi sınıfının olmadığını söylüyor. Bu kadar inşaatı memurlar mı yapıyor?

İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUY-

● Kıbrıs'ın kuzeyinde çalışan Türkiye kökenli inşaat işçisi olan insanlarımızla, iş ve yaşam koşulları hakkında bir söyleşi yaptık. Burjuva medyanın "kaçak işçi" diyerek onları hedef göstermesine ve onları hastalıkların, göçün ve yoksulluğun kucağına itmeye çalışmasına inat, yok sayılmaya çalışılan işçilerimizle yaptığımız içten söyleşimizi sizlere sunuyoruz.

Sömürü Düzeni ve Kuzey'deki Türkiye Kökenli İşçiler

KSG: Kıbrıs'ın kuzeyinde çalışan bir inşaat işçisi olarak, iş ve yaşam koşullarınız nasıldır?

● İş koşullarımız çok ağır. Çok ağır şartlarda çalışıyoruz. Sabah çok erken kalkıyoruz. Sabah saat 6'da kalkıyoruz. 6'da kalktığımızda tabi ki kahvaltımızı kendimiz hazırlıyoruz. Çayımızı koyuyoruz. Zeytin, peynir falan bulursak yiyoruz. Yani ne bulursak onu yiyoruz. Ekmek arası yapıyoruz. Mesela öğle yemeğini hazırlayacağımızda, bir gün öncesinden kalan yemeği hazırlıyoruz. Koyuyoruz tabaklara, poşetlere, yallah! Gidiyoruz

Arkadaşlarıma baktığımda çoğunun yüzü asıktır. Nedense, zorla çalıştırıyorlar. Çünkü adamların hakkını vermiyorlar. Emeginin karşılığını vermiyorlar işçilere.

kadar, bazen 5'e kadar. 6'ya kadar çalışan arkadaşlarımız da vardır. Pansiyonda kalan ve çalışan işçiler çok ağır şartlarda yaşıyorlar. Odalar temiz değil. Battaniyeler temiz değil. Çarşafklar haftalık değişeceğine 2 ayda 3 ayda bir değiştiriliyor, kimse bakmıyor. Hasta olan işçi arkadaşlar oluyor. Ne ustası gelip onun sağlığını ilgilendiriyor, ne de orada kalan birisi... Ben çoğu arkadaşımı gördüm, adamlar hasta oldu.

Topallayarak Türkiye'ye, evlerine gittiler. Yani, işçiler çok ağır şartlarda yaşıyorlar ve bunun bir an önce çözümünün bulunması lazım. Özellikle

durağa. Duraktan bizi usta alıyor. Aldıktan sonra işe gidiyoruz. Arkadaşlarıma baktığımda çoğunun yüzü asıktır. Nedense, zorla çalıştırıyorlar. Çünkü adamların hakkını vermiyorlar. Emeginin karşılığını vermiyorlar işçilere. Düşük ücretle çalıştırıyorlar, ki bunun sebebi de özellikle Türkiye'den gelmiş olmamız olabilir. Ama işçiler haklarını almıyorlar. Örneğin bir ustaya, bir işçiye gerçek yevmiesini vermezler. Örneğin 30, 40, hatta 50 milyon vermesi gerekirken, daha düşük ücretle tabi tutarlar. Bu adamın pansiyonu vardır, yattığı yer temiz değil. Adamın çalışma saatleri hiç belli değil. Bazen 4'e

le bu işe nasıl bir çözüm bulunabilir? Örneğin, bu işçilerin herhangi bir sosyal hakları yok. Herhangi bir çalışma izinleri yok. Bu adamın sigortası, çalışma izni yok, ihtiyat sandığı yok. Hiçbir sosyal hakkı yok. Öncelikle, gerek sivil toplum örgütleri, gerekse diğer yetkililerin bu işin üzerinde durması lazım. Buradaki çalışan işçilere sosyal hakların tanınması lazım. Adam iskeleden düşse, nasıl olacak hali? Sakat kalacak burada. Ve usta kendisine yol parasını bile vermez. Kapı dışarı eder ve öyle kalır. Burada çalışan işçi bundan ibarettir. Yani yaşam koşullarımız ve iş koşullarımızdan memnun değiliz.

KSG: Kıbrıs'ın kuzeyinde çalışan bir inşaat işçisi olarak, iş ve yaşam koşullarınız nasıldır?

● Vallahi, iş koşullarımız berbat. Ben sabah saat 5'te kalkar işe giderim. Geliş saatim belli olmaz. Betona giderim ben. Bakarsın

Vallahi, iş koşullarımız berbat (...) bize insan muamelesi yapmıyorlar...

2'de gelirim, bakarsın akşam gelirim. Ama işte, bize insan muamelesi yapmıyorlar maalesef. Yaşam koşullarımızdan memnun değilim. Ama ne yapalım, mecbur olarak bunlara katlanıyoruz. Bence çalışma izninin çıkarılması gerekli. Biraz daha insanca davranılması lazım işçilere.

KSG: Kıbrıs'ın kuzeyinde çalışan bir inşaat işçisi olarak, iş ve yaşam koşullarınız nasıldır?

● Benim mesleğim, betonculuktur. 4-5 senedir, Kıbrıs'ta, Kıbrıs'ın kuzeyinde çalışıyorum. Şu ana kadar iş düzenimiz olmadı, koşullarımız düzelmedi. Düzelmeye de hiç niyeti yok. Patronlarımızın bize çektiği eziyetleri anlatmak imkansız. Yani insanların göremeyecekleri kadar ezdiriyorlar işçileri. Tabi beni ve arkadaşlarımı da... Bizim ekip 10 kişidir. Bizim işimiz, normalde kabalıktır. İşe gideriz, su tankeri gelir. Kum yok, çakıl yok. Patronun derdini çekiyoruz. Biz gidiyoruz işin üzerine, mal sahibi yok. Oraya git-

mişiz ve mal sahibini, patronu bekliyoruz. Bizim usta patrona telefon açıyor. Biz kaçacağız diyor. Patron orda kalın diyor. İş bitirene kadar kaçmayın diyor... Kaçarsanız işten çıkarırım diyor. Böyle tehditler savuruyor. Başka iş olmadığından dolayı mecburen çalışıyoruz. Yaşam koşullarımıza gelelim. Ben bir pansiyonda yaşıyorum. İşten geliyorum. Bizim pansiyonda 60-70 kişi var. Sadece bir banyo ve bir tuvalet var. İşten geliyoruz, banyo sırasına giriyoruz. 50-60 kişi banyo sırasında bekliyoruz. Saat 3'te işten geliyoruz. Akşam 6-7'de banyomuzu yapabiliyoruz.

Geliyoruz, yatıyoruz. Çarşaflarımız çok berbat. bir hafta ya da iki haftada bir değiştirileceğine, çarşaflarımız 2-3 ayda bir değiştiriliyor. Benim sigortam da yok, çalışma iznim de yok. Çalışma iznine gelince, ben Türkiye'den gelmiş bir işçiyim. Onu unutmayalım. Kıbrıs'ta bir anlaşma olsaydı, burada ki işçilerin çıkarılma sorunu vardı. Bizim usta bu sefer sıkıştı, ne yaptı? Burada kalmamız için pasaportumuzu çıkarmaya başladı. Türkiye'ye gönderdi çoğu işçiyi, pasaport çıkarın diye. Pasaport çıkardık, geldik buraya, adam diyor ki size çalışma

izinini ben çıkarmacağım. Adam sıkıştı ya, ondan yapıyor bunları. Çalışma

izinimizi çıkardık, sigortanın yarısını o verecek, yarısını da biz vereceğiz. Bence bu yanlış birşey. Kesinlikle bizim sigortamızı onu ödemesi gerekli. Çalışma iznini de onun çıkarması lazımdı. Şu an onu da iptal etti. Çünkü Kıbrıs'taki sorun daha çözülmedi. Ondan dolayı o iş de daha duruyor. Kıbrıs'taki sorun da bence adil bir şekilde çözülmeli. Kuzey ve Güney birleşmeli. Kuzey ve Güney'deki tel örgülerin kaldırılması, bütün halkların birleşmesi gerekli. Bütün halkların özgürlüğünü istiyor ben. Bütün işçilerin özgürlüğünü istiyorum. Artık YETER diyorum.

Kuzey ve Güney'deki tel örgülerin kaldırılması, bütün halkların birleşmesi gerekli. Bütün halkların özgürlüğünü istiyorum ben. Bütün işçilerin özgürlüğünü istiyorum. Artık YETER diyorum.

Kıbrıslı Rumlar'dan 7 ve 11 Ağustos tarihlerinde çözüm ve barış eylemleri

"Çözüm, Yeniden Birleşme-Barış" adıyla yapılan eyleme 7 Ağustos 800 kişinin katıldığı bildirildi. yürüyüş Derinya bölgesinden Maraş'a doğru gerçekleştirildi. Olaysız geçen eylemde eylemciler arasında Rum Yönetimi Başkanı Tasos Papadopoulos ve AKEL Genel Sekreteri Dimitris Hristofyas'ın da bulunduğu kaydedildi. Maraş Belediye Meclisi'nin aldığı karar çerçevesinde, eylemde daha önce planlananın aksine, Rum Milli Marşı okundu. Daha önce alınan ve tepki toplayan karara göre, eyleme Rum siyasi liderler çağrılmayacak ve milli marş okunmayacaktı. Ancak Maraş Belediye Meclisi toplantısında etkinliğe katılmaları için Rum siyasi liderlerine davetiye gönderilmesi oy çokluğuyla kabul edilmişti.

Derinya sınır kapısına gelen eylemcilerin, burada havaya beyaz güvercin ve beyaz balonları uçurduğu bildirildi. Eylemcilerin Maraş Belediyesi tarafından hazırlanan beyaz t-shirtler giydiği ve "30 Yıl Yeter Artık, Birleşmek İstiyoruz" pankartları taşıdığı da öğrenildi.

Güney Kıbrıs'ta eylem nedeniyle geniş güvenlik önlemlerinin alındığı da belirtildi.

Aynı saatlerde olayı "sınır delme eylemi" olarak tanımlayan bir gurup ülkücü de Derinya Sınır Kapısı'nda tahriklerde bulundu.

11 Ağustos tarihli eylem ise AB temsilciliği önünde Maraş Göçmenler Hareketi öncülüğünde gerçekleştirildi. AB temsilciliğine Hareket Başkanı Kikis Hristu tarafından AB'nin Kıbrıs Türklerine Destek Paketine Maraş'ın da Hukuki sahiplerine iadesini öneren bir mektup sundu.

Kıbrıs'ın Ortak vatan haline getirilmesi ve sorunun çözümüne katkı koymanın gereği olarak "barış ve çözüm", "ortak vatan" yaratma gayesiyle yapılacak olan eylemlerin Kıbrıs'ın Kuzey ve Güney'indeki halkların ortak örgütünün yaratılmasına hizmet etmesi gerekmektedir.

KKTC'deki İşçi Gerçeği

Ucuz işçi gücü sağlamak amacıyla Kuzey Kıbrıs'a getirilerek, bilhassa inşaat işçisi olarak çalıştırılan işçiler insanî koşullardan yoksun durumlarda yaşatılmaktadır.

Bu işçiler yarım inşaatlarda, derme çatma kulübelerde veya insan yaşamaya müsait olmayan derme çatma yerlerde kira karşılığı yaşamak zorunda bırakılmaktadırlar.

Sağlıklı yaşam koşullarının, mutfak tuvalet gibi mecburi ihtiyaçların karşılanmasının mümkün olmadığı bu koşullarda yaşatılan, ucuz işgücü olarak görülen bu insanlar diğerlerinin sağlığını da etkileyecek durum hasıl olduğun-

da yıldırımları üzerlerine çekmektedirler. Güzelyurt'taki ODTÜ Kampusu inşaatı şantiyesi, İskele Boğazı'nda yazlık site, Gazimağusa'daki DAÜ kampusundaki bir inşaatın şantiyesinde Türkiye'den gerek işveren gerekse taşeronlar tarafından getirilen bu insanlar sadece ucuz işgücü olarak görülmektedirler.

Bu yaşam koşullarının doğal sonucu olarak son günlerde tifo

ve tifüs gibi ortaçağ hastalığı olarak da bilinen pislik ve pis suların insanlara bulaşan hastalıkların bu işçiler arasında yayılmasıyla durum gözler önüne gelmek zorunda kalmıştır.

Yurtdışında Milliyetçilik

Yıllardan beridir kendi yurtlarında yaşam koşullarının zorlaştırılması, geçim derdi yüzünden yurdunu terk etmek zorunda bırakılan geçim derdindeki insanlar gittikleri yerlerde de rahat bırakılmıyorlar.

"Karnımın doyduğu yer vatanımdır" diye gurbet ellere düşen bu insanlar arasında milliyetçilik gerek canlı tutularak gerekse canlandırılarak bir çeşit gelir kaynağı olarak tutulmak istenmektedir.

Yıllardır, "yeni neslin anadilini unutmaması" politikasıyla Kıbrıs'tan İngiltere'de yaşayan

Türkler için öğretmenler gönderilmektedir. Tamamıyla milliyetçiliği geliştirme operasyonu olarak yürütülen bu uğraşlar KKTC ve TC'nin Londra temsilcilikleri gözetiminde sürdürülmektedir. Rum, Türk ayrımcılığını unutturmamak, sağlamaştırmak gayesi, yaşanan yere uyumu zorlaştıran eğitim veren Cumartesi okulları sayesinde sağlanmaktadır. Kıbrıs veya Türkiye'den bu işlerin erbabı kişiler "öğretmen" olarak tayin edilip gönderilmektedirler. Önceden belirlenmiş kişilerin göstermelik imtihanlarla "öğretmen" tayinleri de bu işin egemenler tarafından ne kadar önemsendiğini göstermektedir.

Nazlıca

Nazlı Şahin

Üniversiteler

Son günlerde Kıbrıs'ın kuzeyinin gündemini oldukça meşgul eden konu, üniversitelere Türkiye'nin müdahalesi. Her kesimden insanlar, kurumlar hop oturup hop kalktılar, sonuç değişmedi.

Değişmesini beklemeleri zaten komik bir beklentiydi. Bu müdahale bir çok soruyu da gündeme taşıdı. Üniversite yetkilileri Türkiye'ye gelip görüşmeler yaptılar ama elleri boş döndüler.

Neden bunca yıldır Türkiye'nin egemenliği altında inleyen halkın çektiklerine hiç ses çıkarmayan üniversite yetkilileri, Türkiye onlara dokunduğunda bağarmaya başladılar.

Birer bilim yuvası olarak değil de rant kaynağı olarak değerlendirdikleri ve her öğrenciyi birer eğitim alması gereken insan olarak değil de yeşil dolar olarak gördükleri pembe bahçeleri ellerinin altından kayıyor diye miydi?

Madem farklı bir devletin üniversiteleriydi bu kurumlar, neden bunca yıldır kendi yasalarını çıkarmadılar, neden eğitim sistemlerini Türkiye'den farklı kılmadılar?

Nedenleri açık aslında; Türkiye'nin işgalini benimseyen zihniyetlerle doldurulmuş eğitim kurumlarından başka bir şey beklenemezdi.

Bu kadar çılgıncı ne gerek var öyleyse???

Yapılması gereken açıktır, bellidir.

Üniversiteleri bilimselleştirmek ve özkerleştirmek, birer eğitim yuvası haline dönüştürmek ancak kapitalist-emperyalist sistemlere başkaldırıyla gerçekleştirilebilir.

Dünyaya dönüp baktığımızda, başta ABD emperyalistleri ve AB üyesi bazı emperyalist devletler olmak üzere, halkları dize getirmek için silahlanmaya harcadıkları paraları, ayırdıkları bütçeyi, neden eğitime ayırmadıklarını ve neden desteklemediklerini görmek mümkündür.

Dünya nüfusunun yarısı açlık ve yoksulluk çekerken, üniversitelerin ne olduğunu bile bilmezken, emperyalistlerle işbirlikçi burjuva sınıfları yıkım ve imha silahlarına yılda 790 milyar dolar kaynak ayırıyorlardı. Bunu 2004 yılında daha da fazlaştırdılar.

ABD'nin 2003 yılında silahlanmaya ayırdığı pay 396 milyar dolardı. Bush'un 2004 bütçesinden 100 küsur milyar dolar daha ayrılmasını talep etmesi ve bunu gerçekleştirmesi, bütçe açığının 1 trilyon dolara doğru tırmandığı, 30 milyon kişinin sokaklarda yaşadığı, 40 milyon kişinin yoksulluk çektiği bu ülkede, kaynaklar, halkların sömürge bağımlılığına alınması için harcanıyor.

ABD, % 47'lik bir pay ile silah pazarının en büyüğü. Onu Rusya ve Fransa: satışların % 10'undan fazlasına sahip olmakla izliyor. İngiltere ve Almanya, % 5-10 ile arkalarından geliyor.

Silahlanmaya, Japonya 45 milyar dolar, Fransa, İngiltere ve Çin 40 milyar dolar, Almanya 30 milyar dolar ayırırlarken, yeni imha silahlarının üretimi için büyük kaynaklar ayrılmaya devam ediliyor. Kişi başına silahlanma için 150 dolar harcanırken, -dünya gelir toplamının % 2.5-3 milyara yakın insan günde ancak 2 dolar harcayabilmektedir. (BICC)'in raporuna göre, ABD, Rusya, Fransa, Japonya, İngiltere, Almanya, İtalya, Çin, S.Arabistan, Brezilya, Hindistan, Türkiye, G.Kore, İsrail, İspanya gibi ülkeler, silahlanmaya en çok pay ayıran ülkeler arasında yer alıyor. Bu 15 ülke, dünyadaki silah pazarının % 80'inin de sahibi.

İşçi sınıfı ve halklara karşı yeni ve kapsamlı saldırılar için "yeni durum" üzerine değerlendirmeleri ve eski tezlerin yeni kalıplar içinde piyasaya sürülmesinin bir örneğini de Türkiye, Kıbrıs'ın kuzeyindeki üniversitelere müdahale ile ortaya koyuyor.

Eğer bir karşı duruş gösterilecekse, bu, Türkiye'ye ve bağımlı olduğu emperyalistlere karşı durarak olmalıdır.

Eğer, üniversite yetkilileri, kendilerini bilimsel temellerden yola çıkan aydınlar olarak görüyorlarsa, emperyalistlerin bu saldırganlığına dur demek yolunda mücadele vermelidirler.

Kurtuluş sosyalizmdir.

Parka

Ziya Çelik

DEĞİŞEN İSİM OLSUN...

Alınan haberlere göre, AKEL isim değiştiriyormuş...

Yine alınan haberlere göre bu bilgi yalanmış...

AKEL ne demek?

Emekçi Halkın İlerici Partisi...

AKEL isim değiştirse ne olur?

Emekçi Halkın İlerici Partisi olmak-tan vaz mı geçer?

Sağa doğru çark mı etmiş olur?

Dava kaçını, karşı-devrimci, işbirlikçi burjuva partisi mi olur?

Bir isim değişikliği amma da önem-liymiş hani...

AKEL şu anda hangi pozisyon-dadır?

Bir yandan azılı bir şekilde Rum burjuvazisinin bekçiliğini, sözcülüğünü yapmakta, öte yandan emperyalizmle işleri iyi götürmeye çalışmakta ve diğer yandan da zaman zaman keskin sol, devrimci laflar da etmekte-dir.

Biz buna tipik oportünizm diyoruz.

Bugün başta CTP'de ve diğer-lerinde olduğu gibi, içindeki sağcı

özü, zaman zaman (başına bela gelmeyecek yerlerde) sol lafazanlık-larla kamufle etmeye çalışıyor AKEL...

Kendisine komünist parti diyen bir kurum, emperyalizme karşı çıkmama-zlık, onu ülkesinden atmayı kafaya koymamazlık yapabilir mi?

Kendisine komünist parti diyen bir kurum, kendi burjuvazisinin çıkarlarını savunabilir, burjuva milliyetçi bir çizgide sosyalizm naraları atabilir mi?

Sistemin önemli dişlilerinden olmuş önüne devrim hedefini koymayan bir parti "komünist" bir parti olabilir mi?

Eğer bunlar mümkün değilse, dön-e-lim bizim AKEL'e...

AKEL bu saydığımız özelliklere "cuk" oturmuyor mu?

AKEL, emekçi halkın gerici partisi konumunda değil mi?

Okyanusta bir damlanın su buharı olup havaya karışması koşullara göre o okyanustaki su yoğunluğunda ciddi bir değişim yaratmaz.

AKEL'in ismini değiştirmesi de, bugün için ciddi bir değişim yaratmay-acaktır.

Eğer söylenenler doğruysa ve AKEL ismini değiştir ve söylenildiği üzere tamamen sosyal demokrat bir parti olma kararı çıkarırsa AKEL'i kut-lamak gerekir.

En azından "ben sosyal demokratım, ismimi de değiştirdim, ben artık lafta dahi olsa sosyalist değilim ey halk ona göre" mesajı gidecektir bazı kesimlere...

Bu anlamda da şahsen AKEL'i tebrik ederim...

İnsan neyse odur...

CTP, YBH ya da BKP gibi pro-gramında sosyalist yazıp da garantör-lükleri, BM himayesinde emperyalist anlaşmaları stratejik olarak savun-mak, sosyalizme nasıl ulaşacağını formülasyonunu bile koyamamak yer-ine açık açık "ben sosyal demokratım, bu düzeni yıkmayı amaçlamıyorum, en fazla reform çalışması yaparım (o da izin çıkarsa)" demenin daha dürüstçe olduğunu düşünüyorum...

Sosyalistlik iddiasında bulunup da, tamamiyle sağ, sosyal demokrat çizgide olmak, kitleleri de sosyalizmin bu sağcı öz olduğuna inandırmak, işçi sınıfının sosyalizme olan sempatisinin anasını ağlatmak ve bu kavgaya zarar vermek yerine herkes kendisini tanıtmalı...

Mesela, AKEL buna başlıyor gibi...

Kuzey'in en büyük partisi CTP de başlayabilir;

"CTP liberal, özgürlükçü sola inanan, insan haklarına saygılı, çiçek-leri böcekleri çok seven sosyal demokrat bir partidir" diyerek bir değişiklik yapabilir...

Kızmayın CTP'li dostlar...

Ayinesi iştir kişinin lafa bakılmaz... Kafamızdan uydurmadık ya bun-ları...

AKEL iyi yolda...

Bence siz de girin o yola...

Hem milleti uyutmamış oluruz,

Hem de kendimizi yaşarız...

Ne dersiniz?

İsrail Filistin'e Saldırılarını Sürdürüyor

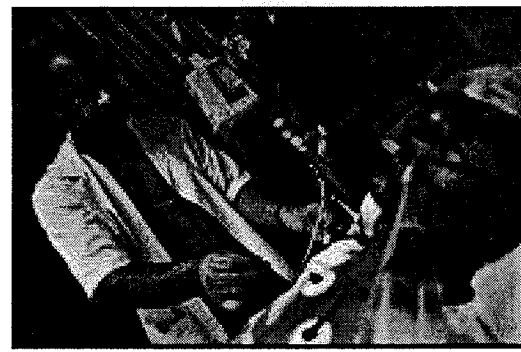
İsrail buldozerleri Apaçi helikopterleri ve tanklar eşliğinde Filistinlilere saldırdı.

İsrail'in 11 Ağustos günü "Filistin terörizminin kökünü kazıma operasyonu" olarak Güney Gaza'da Khan Younis şehrine yaptığı saldırıda 20 kişinin ciddi bir şekilde yaralandığı bildiriliyor. Filistin mili-tanları ise İsrail ordusuna bağlı buldozer-lerin evlerini yıkmasını engellemek için karşı ateşle cevap vermeleri de İsrail'i dur-duramadı.

Aynı gün İsrail Rafah Geçidi'ni tekrardan kapadığını açıkladı. ABD ve Mısır'ın baskılarıyla beş gün önce İsrail bu terminali

açmıştı. İsrail emniyet tedbiri olarak Rafah geçidini 20 gün kapalı tutmuş dolayısıyla da çoğunluğu çocuk ve kadınların oluştu-duğu 2,500 kadar Filistinli Geçidin Mısır tarafında kalmıştı. İsrail'in bu kararını ne kadar yürürlükte tutacağı ise bilinmemekte-dir.

Diğer taraftan Hamas Sözcüsünün açık-lamasına göre Hamas ve Mısır arasında varılan anlaşmaya göre İsrail'in Gaza'dan ve Batı Şeria'dan çekilmesinin ardından Filistin halkının birliğinin destekleneceğidir. Ancak bu anlaşmanın kağıt üzerinde bir anlaşma olmadığını da söyledi.

yurttaşım gardaşımu 24

Aydın Adamoğlu

7 yaşındaki fulu ile kaldı geriye

katmeri.

ne dedilerse kandıramadı komşular

ne yaptılarsa olmadı

çektiler gelmedi

ittiler gitmedi.

ikisi birden açacaktı öğleden sonra yeşil koncelerini biri kendine, biri rahmetliye.

sokak kapısını kındırdı

sandalyeyi fulun dibine çekti

beklemeye başladı

göğsünde zafer açacak süngüyü

katmeri.

Olimpiyatlarda Sömürülüyor İşçilerin Eylemleri

Yapılan araştırmalara göre dünyada spor giyim eşyaları üretiminde çalışanlar gerek düşük ücret gerekse işçilerin haklarının inkar edilmesiyle devamlı baskı altında tutulmaktadırlar.

Atina'daki Olimpiyatlarda kullanılmak üzere üretilen spor eşyalarının işçilerin sömürülmesiyle tedarik edildiğini vurgulayan bir grup eylemci harekete geçti. Atina'daki hotel damlarına çıkarak eylem yaptılar. Sembolik diğer bir grup ise yüzleri ni maskeleyerek dikiş makineleri önündeki işçileri temsil ettiler.

Yanlış ayakkabı giydiği iddiasıyla işten atılan diğer bir Endolezyalı fabrika işçisi de yaptığı açık-

lamada esas olarak sendikalaşma çalışmalarının işini kaybetmesine yol açtığını belirtti.

Türkiyeli bir sendikacı ise, dünya çapında giyimde çalışan üç milyon işçinin sadece yarım mily-onunun sendikal hakka sahip olduğunu gerisinin ise hiçbir hakkının olmadığını bunun ise işçiler aleyhine çok büyük bir problem olduğunu vurgu-ladı.

Bu vesileyle olimpiyatlar da işçi sömürsünün ve maruz kaldıkları tacizin gözler önüne ser-ilmesinin bir aracı olarak kullanılmaya çalışılmak-tadır.

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Blair Hükümeti'nin Eşitliği

Geçtiğimiz haftalarda İngiltere'de halk Siyaseti araştırma enstitüsü bir araştırma sonucunu açıkladı. Son on yılda toplum içerisinde varlık konusunu inceleyen enstitü Tony Blair'ın Emek Partisinin başa gelmesinden bu yana İngiltere'deki varlık konusunu da inceledi. 1997'ye kıyasla İngiltere'nin %10 en zengini İngiltere'nin toplam servetinin %50'lerine sahip olduğunu gösterdi. Margaret Thatcher ve Major Muhazakar Parti döneminde bile %10 en zengin İngiltere'nin %47'sine sahipti. Tony Blair 1997'de başa gelirken adil sosyal toplumdaki ve servetin dengeli bir şekilde dağıtılmasından söz etmişti. Ancak bu veriler sosyal devletin tersini göstermektedir. Veriler ayrıca kadınların daha fazla yokluk içerisinde yaşama itildiğini de gündeme getirdi.

ABD Val-Mart İşçilerinin Zaferi

Uzun yıllar Kanada'nın Quebec şehrinde faaliyet gösteren Val-Mart süpermarketinde çalışan işçiler sendikasıydılar. Burada çalışan işçiler sendikalaşmaları na karşın işveren tarafından tanınmadı. Yasaya başvuran sendika Quebec Emek İşçileri Dairesi'nin yasal onayını alarak Val-Mart süpermarketinden 180 işçinin temsilcisi olduğunu ilan etti. Basına açıklama yapan sendika başkanı Val-Mart'ın işçi mukavelelerinde sendika ile görüşmeye oturmak zorunda olduğunu açıkladı. Süpermarkette çalışan işçilerin görevlerinin kayda geçmesini talep eden sendika başkanı işverenin bu konuda ters davranmamasını istedi. Val-Mart süpermarketlerinde çalışan hiç bir işçi sendikalı değildir. Sendikaya üye olup da hakkını aramaya kalkan işçiler işten atılıyorlardı.

Gıda İşçileri Greve Gidiyor

İskoçya'da 500 işçinin çalıştığı Uniq hazır gıda fabrikasında işçiler büyük çoğunlukla greve gitmek için karar aldılar. İngiltere'deki birçok büyük süpermarketlere hazır yiyecek satan bu şirket işçilerin ücretlerini artırmayı reddetti. Yılda 40 milyon sterlin kar yapan şirket işçilere enflasyon seviyesinde (%3) artış önerdi. Bunu hakaret olarak değerlendiren işçiler greve gitme konusunda kararlı olduklarını açıkladılar.

Almanya'da Protesto

14 yıl önce Doğu Almanya'nın Batı Almanya ile birleşmesiyle bir dizi sorunlar hala daha sürüyor. Binlerce Doğu Almanyalı çeşitli şehirlerde gösteriler yaparak Alman hükümetinin işsizlik paralarında ve devlet yardımlarındaki kısıtlamalarını protesto ettiler. Alman hükümetinin uzun dönemli işsizleri işsizlik listelerinden çıkarıp sosyal yardıma muhtaç

kişiler olarak adlandırması, Almanya'daki işsizlik sorununu hasır altı etmesi bu bölgede yaşayan insanları çileden çıkardı. On binlerce kişinin yaptığı gösterilerde "Schroeder istifa" ve "çocuklar ağlarken Eishel gülüyor" (maliye bakanı gülüyor) sloganları atıldı. Doğu Almanya'da hala daha işsizlik oranı % 20 civarında seyretmektedir.

Uyuşturucu Ticaretini Kim Yapıyor

İngiltere'de, basına sızan haberlere göre Bakanlar Kurulu Afganistan'da eroin

üreten ağalara karşı gizlice sert tavır takınmama kararı aldığı ortaya çıktı. İngiltere'ye eroinlerin yığılması sonucu eroin fiyatlarında büyük bir düşüş gözlemlendi. Afganistan'da yapılacak başkanlık seçimlerinde

İngiltere ve Amerika'nın dostu Hamit Karzai'nin tekrardan seçilmesi için böyle bir karar alındığı söyleniyor. İngiltere'de uyuşturucu ticaretine karşı acımasız olduğunu iddia eden Blair hükümeti ve özellikle onun İçişleri Bakanı böyle bir

kararı onların iki yüzlülüğünü gösteriyor. Basına açıklama yapan eski İngiltere

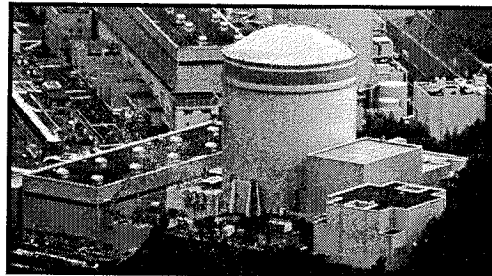

Afgan Konsolosu eroin üretiminin tamamıyla kontrolden çıktığını açıkladı. İngiliz Dışişleri Bakanlığının açıklamasına göre yılda 4,000 ton üretilen haşhaşın ancak 32 tonunun yok edildiği doğrulandı. Sadece Londra'da her hafta sonu bir milyondan fazla ecstasy haplarının satıldığı ve 250 bin civarında bağımlının olduğu dikkate alındığında sosyal demokrat Emek Partisi'nin uyuşturucu konusunda ne kadar iki yüzlü olduğunu gösteriyor.

Japonya'da Nükleer Santralde Patlama

Elektrik enerjisini nükleer santrallerden sağlayan

Japonya'da Mihama nükleer santralindeki patlamada 4 kişi hayatını yitirdi. 826 megavat büyüklüğündeki santralde buhar borularından birinin patlaması sonucu meydana gelen kazada çevre sakinleri tedirginlik yaşadı.

Bu konu ile ilgili yapılan açıklamada bu konunun detaylı bir şekilde açıklanması gerektiği bildirildi. Japonya'daki bu kaza 1999'dan bu yana en büyük kaza olarak açıklandı. Japonya'nın elektrik enerjisinin %30'nun nükleer santrallerden sağlandığı dikkate alındığında bu kazanın ciddiyeti açık bir şekilde görülmektedir.

Yukos'ta Neler Oluyor

Rusya'nın en büyük petrol şirketinin başı hükümetle dertte. Bundan on ay önce Rusya'nın en büyük petrol şirketi Yukos Amerika'nın en büyük petrol şirketi ExxonMobil ile birleşme planlarını açıkladı. Bu haberin ardından Putin hükümeti Yukos şirketinin Rusya hükümetine 3.4 milyar dolar borcu olduğunu açıkladı. Bazı haberlere göre bu miktarın 12 milyar dolara ulaşabileceği bildiriliyor. Rusya savcısı devreye girerek Yukos'un

başkanı ve kurucusu olan Khodorkovsky'yi tutukladı. Ardından vergi dairesi Yukos şirketinin hesaplarına el koydu. Yukos şirketi ile Rusya hükümeti

arasındaki anlaşmazlık sonucu haciz memurları Yukos'un bütün malvarlığına el koyarak petrol satışını durdurdu. Görünen o ki Rusya hükümeti Rus petrol yataklarının Amerikan şirketlerin ellerine geçmesini engellemek için Yukos'u iflas ettirerek Rus sermayesinin eline teslim edecekler.

Petrol fiyatları Neden Artıyor

Dünya enerji kaynaklarından en önemlisi olan petrol fiyatları son dönemde artmaya devam ediyor. Yakın geçmişe kadar petrol fiyatlarının sabit seyretmesi dünya ekonomisinde "istikrar" yaratmıştı. Ancak Irak'taki son gelişmeler ve Rusya'nın en büyük petrol şirketi olan Yukos şirketinin petrol üretimini durdurması petrol fiyatlarında ani bir çıkışı da beraberinde getirdi. Irak hala hazırda ihraç ettiği petrolün yarısını son gelişmelerden dolayı durdurmak zorunda kaldı. Buna Yukos şirketinin Rusya hükümeti ile dalaşması da eklenmesi petroldeki spekülasyonu artırdı. Bir yıl önce-sine kıyasla petrol fiyatları %37 artış gösterdi. Emperyalist işlevlerde petrol spekülasyonları geleceğe dönük fiyatlarla yapılmaktadır. Rusya Hükümetinin Yukos şirketinin petrol satışlarını durdurmasıyla Yukos'tan günde 160 bin varil petrol almakta olan en büyük müşterisi Çin başka yerlerden petrol almaya zorlandı. Hala hazırda dünyanın değişik ülkelerine petrol üreten şirketler bu artan talep yüzünden fiyatlarını artırdılar. İngiliz ekonomisinin petrole bağımlılığı nedeni ile hükümeti bazı vergilerde geri adım atmaya zorladı. Buna ek olarak ABD'nin yaz döneminde petrol stoklarını artırma girişimi petrol fiyatlarında artışı daha da kızıştırdı.

Kolombiya'da işçilere infaz

Kolombiya'da devlet ve kontrgerilla güçleri, işçi liderleri ve sendikacıları hedef almayı sürdürüyor. Merkezi İşçi Sendikaları (CWU) üyesi üç işçi, 5 Ağustos perşembe günü vurularak öldürüldü. Minga adlı insan hakları grubuna konuşan tanıklar, işçilerin, askerler tarafından bir evden alındıktan sonra kurşuna dizildiklerini söyledi. Kolombiya ordusu ise, suçlamayı yalanladı. Ordu yetkilileri, öldürülen kişilerin Ulusal Kurtuluş Ordusu (ELN) mensubu gerillalarla birlikte olduklarını, bu sırada ordu birlikleriyle çıkan çatışmada öldüklerini öne sürdü.

Ayrıca, ölen işçilerin askerlere ateş açtığını, üzerlerinde dinamit ve silah bulunduğunu da iddia ettiler. İşçi sendikaları ve insan hakları örgütleri, ordudan gelen bu açıklamaları reddettiler. CWU rakamlarına göre, son dört yılda Kolombiya'da 574 sendikacı veya sendikalı işçi öldürüldü. Diğer yandan, Kolombiya Devlet Başkanı Alvaro Uribe'nin uyuşturucu çeteleriyle olan ilişkisinin, geçmişten bu yana ABD yönetimi tarafından bilindiği kanıtlandı. ABD politikalarının bölgedeki en önemli dayanaklarından olan Uribe ile ilgili gerçekler, 1991 yılına ait bir istihbarat raporunda dile getirildiği ve rapor üzerindeki gizlilik kaldırılınca öğrenildi.

Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...**Kulis**

Halil Yılmaz

**Hababam Sınıfı
Uyanıyor**

Hemen hemen herkesin izlediği bir film. Hababam Sınıfı. Rifat Ilgaz'ın ölümsüz eserinden sinemaya uyarlanan Ertem Eğilmez'in rejiliğinde kuşaktan kuşağa herkesimden insanın severek izlediği, Türk Sineması'na unutulmaz isimler kazandırdığı bir film. İnek Şaban, Tulum Hayri, Gündük Necmi, Body Ekrem, Kel Mahmut... Bu aralar sanki Hababam Sınıfı'nın bir bölümünü canlı izliyormusuz gibi geliyor bana. Hani müdür okulu satmak zorunda! kalıyor da bizimkiler ne kadar haylaz olsalarda, biz bu işi bırakmıycaz deyip bahçede devam ediyorlar eğitimlerine. Evet Hababam Sınıfı Uyanıyor. Hem de beyaz perde de değil. Direk canlı. Gözümüzün önünde. EKİM Kültür Sanat Üretim Merkezi'nin durumuda ancak böyle açıklanabilir.

5 yılı aşkın bir süredir Kıbrıs'ta büyük işlere imza atmış, daima adanın birliğini, barışı savunmuş, yaptığı bütün işlerde bunu haykırarak, kültür-sanat anlamında yapabileceklerinin en iyisini yapmış, yılmadan, bütün başkılara karşı durmadan, toplumun yanında durmuş olan bu derneğimizin 3 ayı aşkın bir süredir binası bulunmamaktadır.

Nedir sorun? Niçin yetkililer bu işi çözümleyemiyorlar! Koskoca Lefkoşa'da bir binamı yok? Vakıfların binasını kalmadı? Tabi vakıflar depo niyetine kullanırsa bu binaları kalmayabilir! Ee peki sebep ne? Yoksa bazılarının hoşunamı gitmiyor Ekim'in yaptıkları? Aynı çizgide veya seviyede olmadıkları için mi?

Hani düşünceye saygı vardı? Hani kültür ve sanata saygı vardı? Koskoca Mağusa festivalini yapanlar bir bina bulamıyorlarmı? Yoksa hepsi depo olarak mı kullanılıyor yada ne bileyim çay, kahve içmek için mi?

Kültür bakanlığı diyoruz sadece lafta kültür bakanlığı. Kendi kültürüne destek vermiyecek, kendi sanatçılarını yetiştirmeyecek, düşünce özgürlüğüne saygı duymayacak bir kültür bakanlığı ne işe yarayacak. Tek tip sanatçı profilimi istiyor bunlar. O zaman basit bir yolu var. yapın bir popstar mopstar, olsun bitsin bu iş. Bir seferde 15-20 "sanatçı" çıkartırsınız.

İşin sonu Hababam Sınıfı'lığına çıkacaksa biz varız. İnatla, azimle gerekirse sokakta, parkta. Biz bunlara varız. Sadece istediğimiz bie daha kasıla kasıla "Kültür-Sanata önem veriyoruz" demesinler...

Toplumdan soyutlanmış,
fildişi kule içine
hapsedilmiş tiyatro, yapısı
gereği, hiçbir
sonuca, çıkamaz.

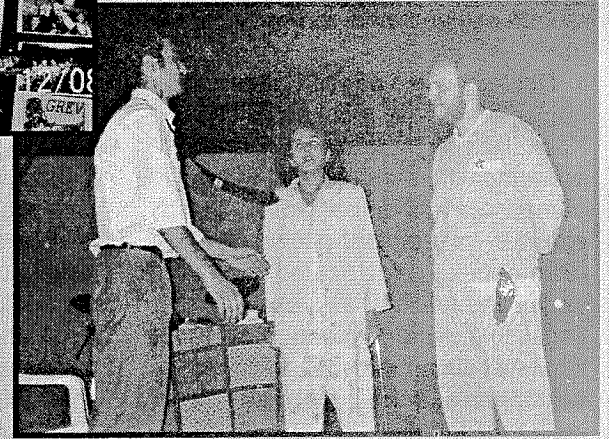
Özdemir Nutku

Yollar kesilmiş alanlar sarılmış
Tel örgüler çevirmiş yöreni
Fırıl fırıl alıcı kuşlar tepende
Benden geçti mi demek istiyorsun
Aç iki kolunu iki yanına
Korkuluk ol

Rifat Ilgaz

"Elekten 3 Gece" Etkinliğinden renkli kareler

İlgili bir
kalabalık
etkinlikleri
takip
etti...

**Halk Dansları
ekipleri izleyenleri
büyülediler...****Tiyatro EKİM
sahnelediği
oyunla takdir
topladı...****EKİM standı
büyük ilgi
gördü...****Can BABA'ya saygıyla**

Türk şairlerinin en hırçın çocuğu. Şairliğini, şiirin külhanca raconlarından yararlanarak siyasal inançlarıyla yoğurdu. 12 Ağustos 1999'ta gözlerini yumdu dünyaya. Arkasında kavgasını ve şiirlerini bırakarak. Can Yücel'i ölümünün 5. yılında saygıyla anıyoruz.

Yardımlı kesildi ya Amerikan Dostluğunun
Gençler, kendinize mukayyet olun!
Kime saldıracak belli olmaz haaa
Adetten kesilmiş kibar orospunun

Munzur festivali...

29 Temmuz-1 Ağustos tarihleri arasında dört gün süren Munzur festivali paneller, söyleşiler, resim ve fotoğraf sergileri, şiir ve müzik dinletileri ile halkla buluştu. Yöresel yemeklerin, folklorik gösterilerin gerçekleştirildiği festival boyunca devrimci örgütler standlar açarak

halka kendilerini
anlatmaya çalıştılar.

Yapılması planlanan
barajlar nedeniyle yokolma tehlike-
siyle karşılaşan Munzur Vadisi

doğa-insan ilişkisinde "çevre"nin
önemi bir kere
daha bilinçlere
kazındı. Leman
Sam'ın bu doğrul-

tuda yaptığı açıklama halk tarafından yoğun alkış aldı. Dersim'in yetiştirdiği ozanlardan Ali Asker'in, 26 yıl sonra burada sahne aldı.

Bu arada festivalin dördüncü ve son gününde basında geniş şekilde

yer alan bir eylem düzenlendi. Dersim Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği ve TAYAD tarafından ölüm orucunda ölen 116 devrimci tutuşağın anısına; F tipi hapishanelerinin

kapatılması ve tecritin kaldırılması için yapılan eylem, saat 18:30'da AKP binasının önüne temsili tabutun bırakılmasıyla başladı. Daha sonra ölüm orucunda ölen

devrimcilerin anısına 116 karanfili Munzur sularına bırakmak üzere Mavi Köprü'ye doğru yürüyüşe geçildi. Burada bekleyen çevik kuvvetin cop ve gazla gerçekleştirildiği saldırıya eylemciler ve

olaya tanık olan ya da duyarak köprü civarına gelen halk yanıt verdi. Büyüyen çatışmalar sırasında kent merkezinde toplanan kalabalık bir kitle polis ablukası ve gözaltılara karşı oturma eylemine başladı. Eylemler polisin gözaltına alınanların serbest bırakılacağına ilişkin "söz" vermesi üzerine gece yarısına doğru bitirildi.

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

SABOTAJ VE İŞÇİ ARİSTOKRASİSİ

KKTC denilen ANTİ-demokratik rejimin en önemli ayırt edici özelliklerinden biri de dünyanın başka hiçbir yerinde rastlanılamayacak sıklıkta "faili meçhul" eylemleridir.

1958 yılında TMT'nin kurulması ile başlayan bu 'meçhul' olaylar serisi günümüze dek gelmektedir. Üstelik iyice adileşerek ve düzeysizleşerek.

1958 de sendikacıların kurşunlanması, öldürülmesi, başlarına çuval geçirilerek dövülmesi ve provokasyon amaçlı bomba koyma olayları ile başlayan ilk "meçhul"lerin faillerini herkes biliyordu. O zamanlar bunları yapanların kimliği saklı tutulsa bile yaptırımlar kendilerini saklama ihtiyacı duymadılar. Olayların failinin "TEŞKİLAT" olduğunu bilmeyen yoktu. Teşkilatın kurucularını ve üyelerini de aslında bilmeyen yoktu. Kıbrıs'ta gizli kalabilen ne var ki? Buna rağmen Sam amcanın gizli eli, bu 'meçhul' faileri korudu.

70'li yıllardan sonra da faili meçhuller devam etti. Muhafızlar bombalandı, tartaklandı, korkutuldu, tehdit edildi. Bugüne dek hiçbir ortaya çıkarılmadı. Bu yıl içinde terkedilmiş bir araba dolusu patlayıcı ele geçirildi. Arabanın plakası belli, sahibi belli, ama yine bu olayla ilgili kimse tutuklanmadı.

Geçen zaman içinde "faili meçhul"ler hep kollandı. Çünkü onlar devletin özel kuvvetleri ile her zaman bağlantılı kimseler oldular. Halk diliyle "derin devlet" olarak tabir edilen güçlerin koruması altında iyice topluma hakim olan bu karanlık güçlerin faaliyetleri geçmişte "milli çıkarları" korumakla sınırlıydı. Yani yapılan her türlü yasadışı, karanlık faaliyetin faileri, milli çıkarların korunması kılıfı altında saklanmakta ve kollanmaktaydı.

Devletle iç içe geçen bu karanlık güçler şimdilerde gemi aziya aldılar. Kapitalist mafya çetelerinin kendi aralarındaki çıkar dalaşmalarının bir parçası olmaya da başladılar. Sahip oldukları yasalardışı güçleri ülkeyi talan etmek, döviz ticareti, arsa ve emlak yağmacılığı, eski eser kaçakçılığı, kadın ve esrar ticareti gibi kapitalist sistemin olmazsa olmaz sektörlerini kontrol edebilmek için de kullanılmaktadırlar.

Son aylarda bazı döviz tacirlerinin

araçlarına yapılan sabotajlar bu duruma örnektir.

Bu durum şaşırtıcı değildir. Milliyetçiliğin ahlaksızların son sığınağı olduğunu her zaman vurguluyoruz. Milliyetçilik kılıfı altında başlayan 'faili meçhul' terörünün ardında her zaman mafiozaların çıkar dalaşmaları olmuştur.

Kıbrıs'ta bu olgu Türk ve Rum burjuvazisinin çıkar dalaşmalarının emperyalist odaklarca teşvik edilmesi şeklinde ortaya çıkmıştır. Şimdilerde ise Türk çarşısı ile Rum çarşısı birbirinden ayrıldığı için dalaşma milliyetçi çizgilerini kısmen yitirmiştir. Bunun yerini farklı mafioza gruplarının çıkar dalaşmaları almıştır. Üstelik bazı mafioza grupları adadaki her iki derin devlet tarafından korunmaktadır. Örneğin, son aylarda yer alan dövizci sabotajlarının ardında adı geçen Kıbrıslı Türk batık banker, bankası battıktan sonra, Kuzey Kıbrıs'taki finansman şirketindeki binlerce mudinin parasına el koyup, onları dolandırarak Güneye kaçırmış ve burada AB'nin yeni üyesi Kıbrıs Cumhuriyeti'nin koruması altında yeni işyerleri açmıştır. Beyefendi son model ve en pahalısından Lexus ciplerde gezerken dolandırdığı birçok vatandaş şifası zor hastalıkların pençesinde parasızlıktan dolayı tedavi görememektedir. Birçoğu da okul harçlarını ödeyemedikleri için çocuklarının eğitimini yarıda bırakmak zorunda kalmıştır. Merak ediyoruz; kuzeyde cinayet işleyen bir kimse güneye kaçarsa acaba aynı özgürlüklere sahip olabilir mi?

Daha da önemlisi bu mafioza bozuntusunu ele geçirmek için KKTC makamları da hiçbir girişimde bulunmamışlardır. Üstelik Kuzey Kıbrıs'ta yeniden işyerleri açmasına da olanak sağlamaktadırlar.

Bu örnekten de açıkça görülebileceği gibi, Kıbrıs Türk ve Rum yönetimleri arasında Yorgacis zamanında başlayan işbirliği süregelmektedir. Bu işbirliği Her iki tarafın devlet korumalı yeraltı güçlerinin "komünizme karşı mücadele" adı altında sürdürdükleri ve şimdilerde kendi halklarına karşı psikolojik harp alanında devam eden işbirliğidir.

Emekçi halkı baskı altında tutmak için, sindirmek için kendi halkına karşı

psikolojik hareket yürütme gereksinimi duyan, faşist devlet, EOKA ve TMT'nin örgütleyicileri olduğu gibi, yukarıda örneklediğimiz mafioza çetelerinin de bilfiil örgütleyicisidir. Bu nedenle bunların çıkar dalaşmalarına göz yummakta, hatta çoğu zaman en önemli makamların başında bulunanlar da bu işlerden rant sağladıkları için onları desteklemekte ve korumaktadırlar. Miatlarını doldurdıkları zaman da, devlet bunları posası sıkılmış limon gibi çöpe atmaktadır (Türkiye'de Susurluk çetesi ve Alaattin Çakıcı adlı mafioza da son dönemin tipik örneklerindendir).

Bu bağlamda kuzey Kıbrıs'taki "faili meçhul"lere bir göz atacak olursak şu manzarayla karşılaşırız.

Kuzey Kıbrıs'a bomba veya patlayıcı ithali yasak veya çok sınırlıdır.

Bomba ve kullanıcı uzmanlarının sayısı ve kimlikleri bellidir.

Bomba veya patlayıcı ihtiyacı olan kurumlar da çok sınırlıdır ve bilinmemektedirler.

Buna rağmen bunca patlama, sabotaj ve faili meçhulden bir tekinin bile yakalanamaması yaşadığımız rejimin militarist yüzünü yansıtmakta, anlatıklarımızı doğrulamaktadır.

Geçenlerde başbakan Mehmet Ali Talat

-polis GKK'ya bağlı kalmak zorundadır, çünkü ülkede barış yoktur, ateş-kes vardır dedi.

Bunu söylerken ateş-kes koşullarında polisin tek başına güvenliğimizi sağlayamayacağını, GKK'nin de devrede olması gerektiğini vurgulamıştı.

Peki, polis GKK'ya bağlı diye güven içinde mi yaşıyoruz?

Bu güne dek hiçbir "faili meçhul"ü aydınlatamayan bir emniyet teşkilatına güvenilir mi?

Günümüzde 'milli çıkarlar' yalanının arkasına bile saklanma gereği duymayan, milli çıkarlar için ülkenin dört bir yanını terörize eden ve artık iyice kabadayı eylemleri niteliğine bürünen adı cürümleri bile aydınlatmaktan aciz güvenlik güçlerinin ülkede huzur ve güven kaynağı olduklarını iddia edecek yüzleri kaldı mı?

Aslında Faili meçhuller kapitalist ülkelerde, burjuva devletin kendi

halkına karşı yürüttüğü özel savaşta, halkı sindirmek ve yıldırma için kullandıkları psikolojik hareketin bir parçasıdır.

Halka 'meçhul' güçlerin her istediklerini yapabilecek kudrette oldukları anlayışını yaymak, halkı sindirmek, 'bana dokunmayan yılan bin yaşasın' anlayışına sokmak için sık sık sözüm ona faili meçhul olan bu tezgahları planlamaktadırlar.

Ancak psikolojik harekatta burjuvazinin bombalardan da önemli sabotaj silahları vardır.

Bunlar işçi ve emekçiler arasına sızdırdıkları işçi aristokratlarıdır.

İşçi aristokratları, sömürüye karşı, ve sosyalizm için işçi sınıfının yanında görünürler. Gerçekte ise görevleri işçi sınıfı saflarında kafa karışıklığı ve yılgınlık yaratmaktır. Nitekim Ankara burjuvazisinin kuzey Kıbrıs'taki en önemli sabotajı M.A Talat'ı başbakan CTP'yi de hükümet yapmaktır. CTP'nin icraatları, partizanlığı, adam kayırmacılığı, devlet bütçesinden yakınlarına menfaat sağlamaları ve en önemlisi düne kadar barış yanlısı iken bugün Ankara'nın kucağında bir numaralı statüko yanlısı kesilmeleri, onlara ümit bağlamış emekçi kesimleri hayal kırıklığına uğratmıştır. CTP'nin bu tavırları karşısında bir kısım halk

-başa kim gelirse gelsin, değişen bir şey olmuyor, solcular da iktidara gelince sağcılar gibi davranmakta, diye düşünerek sola ve sosyalizme inancını kaybediyor.

İşte bu yüzden bizim için en tehlikeli sabotaj bu.

Yoksa CTP döneminde hem kuzeydeki derin devletin hem de Güneydeki derin devletin desteğini almış, CTP'li bir mafioza bozuntusunun yaptığı sabotajların tesiri halk üzerinde CTP'nin sebep olduğu toplumsal sabotajın tesiri ile mukayese bile edilemez.

ABD Latin Amerika'yı vurmaya hazırlanıyor

11 Eylül 2001'de ABD'ye düzenlenen saldırıların, Bush yönetimi açısından dünyanın çeşitli bölgelerine askeri saldırı düzenlemek için "bahane" verdiği, yeni tutanaklarla bir kez daha görüldü.

11 Eylül Komisyonu'nun yayınladığı raporda, 11 Eylül'den birkaç gün sonra, üst düzey bir ABD Savunma Bakanlığı (Pentagon) yetkilisinin, "Afganistan'da doğru dürüst hedef olmadığından" yakılarak, bunun yerine "teröristleri şaşırtmak" için Latin Amerika veya

Güneydoğu Asya'ya saldırı düzenlenmesini önerdiği belirtiliyor.

Bu yöndeki imzasız 'tavsiye notu', yüzlerce sayfalık raporda sadece bir dipnot.

Raportörler, bu notun, Savunma Bakan Yardımcısı Douglas Feith tarafından yazıldığını tahmin ediyor. Notta, "Açılış salvosu olarak Ortadoğu dışındaki hedeflere veya Irak gibi El Kaide ile ilişkiz bir hedefe vurulması" tavsiye ediliyor. Latin Amerika ve Güneydoğu Asya gibi bölgelere

saldırılmasının, "teröristleri hazırlıksız yakalayacağı" da iddia ediliyor.

Newsweek dergisi, bu "tavsiye"nin, Douglas Feith'in görevlendirdiği iki kişilik bir gizli istihbarat biriminden çıkan "fikirleri" yansıttığını belirtti. Söz konusu kişiler, askeri analist Michael Maloff ve Ortadoğu uzmanı David Wurmser. Wurmser, halen ABD Başkan Yardımcısı Dick Cheney'in dış politika danışmanlığını yürütüyor.

Çeşitli ülkelerin işgal edilmesi konusunda "yaratıcı fikirler" üretmekle

görevlendirilen bu ikili, Latin Amerika'da Paraguay, Arjantin ve Brezilya arasındaki sınır bölgesine saldırı düzenlenmesinin, "dalga etkisi" yaratacağını belirtmiş. Amerikalı istihbaratçılar, Lübnan Hizbullahı'nın bu bölgede faaliyet yürüttüğünü iddia etmişlerdi.

11 Eylül Komisyonu, raporun çeşitli bölümlerini internet üzerinden kamuoyuna sunmaya başladı.

Kavgamız

ykavgamiz@yahoo.com

Yusuf ALKIM

Bugün tarih 12 Ağustos 2004.
Bundan yaklaşık 98 sene önce,
yani 14 Ağustos 1926 yılında
ülkemizde, Büyük Ekim Devrimi'nin
etkisi ile şekillenmeye başlayan
Marksist-Leninist düşünce, ilk ciddi
örgütlenmesini tamamladı ve
Kıbrıs Komünist Partisi'ni kurdu.
Diğer adı ile KKK.
KKK'nın kuruluşunun üzerinden
çok zaman geçti.
Hatta bir çok insan KKK'nın adını
bile duymadı.
Günümüzde sadece sözüm ona
AKEL'in KKK'yı sahiplenmesi ve hala
daha "Komünist Parti" AKEL olarak
adlandırılması dışında bu ismi pek
duymuyoruz.
Zaten ismini duysak da, KKK'nın
ortaya koyduğu ve savunduğu siyasi

perspektifi görmekse çok zor.
1942'de AKEL kurulurken, KKK
kadrolarının ve siyasetinin de
ortadan
kaldırılması ülkemizde çok uzun bir
süre geçekten sağlam bir
Marksist-Leninist siyasetin de yer
almamasını maalesef beraberinde
getirdi.
Birkaç ay sonra ikinci kuruluş
yıldönümünü kutlamaya hazırlanan
Kıbrıs Sosyalist Partisi, Kıbrıs'ta
KKK siyasetinin özüne sadık
kalarak, yani Marksist-Leninist
çizgisini revizyona uğratmadan
savunan tek siyasi yapı
durumundadır.
Bu KSP'ye hem büyük bir gurur,
hem de büyük bir sorumluluk
vermektedir.

Selam Olsun

Bu nedenle Partimiz KSP ilk
kongresinin çalışmalarına büyük bir
ciddiyetle hazırlanmaktadır.
Önümüzdeki aylarda yapılması
planlanan Parti kongremiz, hem
geçmişimize, hem de geleceğimize
ışık tutacaktır.
Tıpkı geçmişte KKK'nın günümüze
ışık tuttuğu gibi.
Anti-Emperyalist Birleşik Cephe
sloganını KKK geleneğine sadık
kalarak savunmaya devam etmek
ve bu Cephe'nin oluşturulabilmesi
için
var gücümüzle çalışmak bizlerin
temel görevidir.
Sosyalist bir Kıbrıs ve Dünya için
yılmadan, her geçen gün
mücadeleyi daha ileriye taşıyarak
Birleşik, Bağımsız ve Sosyalist

Bir Kıbrıs yaratılacaktır.
Kimilerine bunlar hayal gelse de,
bu hayal işçi sınıfının ellerinde
ve işçi sınıfı partisi olma yolunda
kararlı adımlarla ilerleyen
KSP'nin önderliğinde başarılabilecektir.
Yıllar önce KKK'lı önderler şöyle
 demişlerdi;
"-Yaşasın kendi-kendini yönetme.
-Kahrolsun emperyalizm.
-Yaşasın Kıbrıs Komünist Partisi.
-Yaşasın işçilerin ve çiftçilerin
Kıbrıs hükümeti."
Ve bugün bizler de şöyle devam
ediyoruz;
"Yaşasın Kıbrıs Sosyalist Partisi!
Yaşasın Anti-Emperyalist Birleşik
Kıbrıs!"

Okuyucu Mektubu

Ahmet Cenker

Adalet'in Böylesi ! Daha Neler Göreceğiz ...

Bildiğiniz gibi geçen günlerde Ekim
Kültür Sanat Üretim Merkezi , bina
verilmediği ve haksızca nedenler bul-
durulduğu için dernek faaliyetleri
durma noktasına geldi . Bu olayın
üzerinden daha çok az bir zaman
geçmedi ki, CTP gençlik kolları genel
merkezi açıldı. Peki bu olayın iç yüzü
nedir ? Hemen bir düşünelim
bakalım: Ekim Kültür Sanat Üretim
Merkezi ismindeki derneğimiz bu
ülkede kültüre, sanata, değer veren,
emek veren, insan hayatında eğitime
ve çeşitli olumlu unsurlara inanç
koyan ve mücadele eden bir kurum-
dur . Bu gibi derneklerin önünün kap-
atılması ise ancak ve ancak, halka
zarar vermek hatta ve hatta çoğu
zamda bana göre "kültüre ve sanata"
yapılan çok büyük bir haksızlıktır.
Ekim Kültür'ü bir halk doğasıdır.
Senelerdir gelip geçen hükümetler
herkesin bildiği gibi bu gibi derneklere
hiçbir zaman değer vermemiş hatta
önüne hep taş koymuşlardır. Bugün
de maalesef durum aynı.

Peki nereye kadar dönecek bu
döngü? Gerçek barışı, halkların
kardeşliğini savunan, sömürüye
"DUR" deyen , şövenizme "hayır"

deyen, "kültüre ve sanata" en büyük
emek veren bu halk kurumumuza
yapılan infaza KİM DUR DEYECEK ?
Cevabı basittir: İnsanlık uğruna, barış
uğruna, kardeşlik uğruna ve
Türkiye'den ve diğer dış baskılardan
etkilenmeyen bir yönetim başa geldiği
zaman "Kıbrıs'ta Gerçek Sanat ve
Kültür Etkinlikleri" hayata girecek ve
işte ülkemiz o gün gerçek bir Sanat
diyarı ve Kültür galerisi olacak. O gün
ülkemiz gerçek barışa, halkların
kardeşliği ile gelen barışa, Tiyatronun
, Müziğin , Eğitimin en verimli seviy-
eye ulaşacağı günlere ulaşacak.

Geçen gün Ekim Kültür Sanat
Derneğine ait olan Tiyatro ekibinin
çalışmalarını izledim. Arkadaşlarımız
maalesef bina verilmemesinden
dolayı kendi mekanlarından,
evlerinden işlerinden, güçlerinden
uzak bir başka mekanda,
mücadelelerine devam edip, Tiyatro
çalışmalarını sürdürdüler. Onlar hep
tek yumruk oldular ve bu ülkedeki
gençliğe, Kültür ve Sanata daha fazla
atılım yapmaları için o koşullar altında
çalışarak bir mesaj verdiler. O
kesim de Ekim Kültür'e bina vermeyip

de üretimini baltalayanlara oldu.
Verdikleri mesaj çok basitti.

" Biz Buradayız, ve mücadelemiz
sürecek ... "

Bu ülkede hiçbir işe yaramayan
derneklere ve kurumlara her çeşit
imkan sağlanırken, Ekim Kültür Sanat
Üretim Merkezi'ne gerekli imkanların
sağlanmaması bana göre tam bir
fiyaskodur . Bu derneğin faaliyetlerini
durdurmak isteyenlere karşı, barış
düşmanlarına, sosyalizm düşmanları-
na, Sanat ve Kültür düşmanlarına
karşı hep birlikte mücadele etmenin
zamanı gelmiştir .

Basın ve Yayın Örgütlerine de
buradan bir sorum vardır. Bu tür
derneklerimiz neden hiçbir zaman
tanıtılmadı? Acaba nedeni "yayın
saatlerinin az oluşu muydu? "yoksa"
siyasi sebeplerden dolayı mıydı ?"

Cevabı yine çok basittir: Bu mem-
lekette maalesef sömürsüz bir
barışı, halkların kardeşliğini , sanatın
ve kültürün en verimlisini savunan
derneklerin önü açılırsa, halk bil-
inçlenecek ve nereye yöneleceklerini

halk daha iyi seçecek. İşte bu
gerçeğin daha iyi görülmesini iste-
meyen yayın kurumları da Ekim
Kültür Sanat Üretim Merkezine
bugüne kadar tanıtım amaçlı herhan-
gi bir destek göstermedi .

Onlar bu derneğimizin önünü kapat-
maya devam etsinler... Onlar Kıbrıs'ı
Kültür'süz Sanat'sız bir memleket
yapma çabalarına devam etsinler ...

Onlar ideoloji katliamını yapmaya
ve sömürü düzenine boyun eğmeye
devam etsinler ...

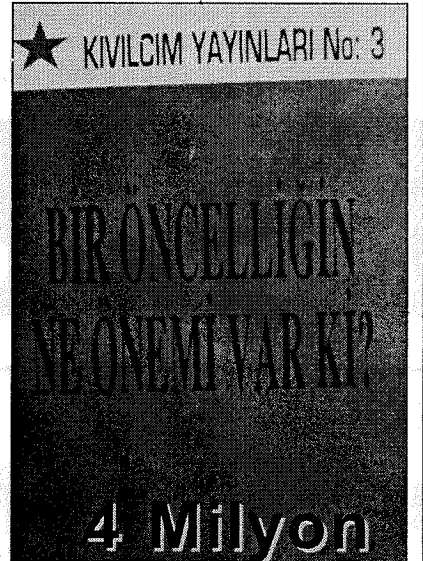
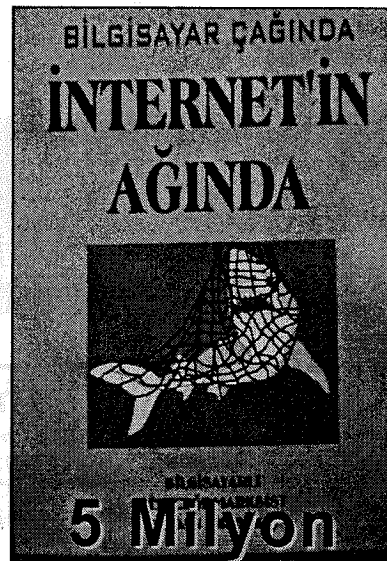
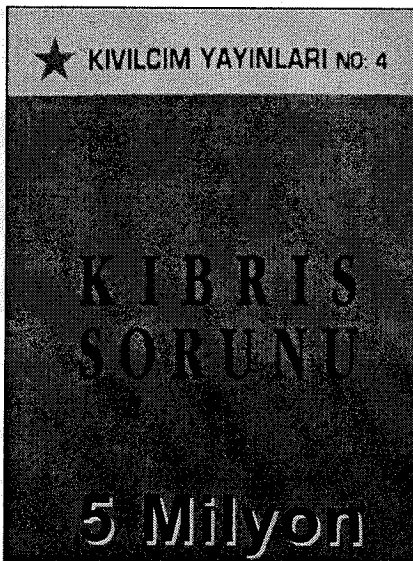
Bu kavga sürecek ve Ekim Kültür
Sanat Üretim Derneği yaşamaya
devam edecek .

Bu derneğin aktivitelerinin durması-
na asla izin vermeyeceğiz ve bu
mücadelemiz her zaman sürecek ...

Karşı çıkanlar olsa da,
olmasa da ...

**OKUDUNUZ
MU?**

Kıyıcım Yayıncılık tarafından yayınlanan
kitaplar tüm kitabevlerinde...
Kitaplarımızı elden ulaştırmak isteyen
okurlarımız, 0392 22 70 680 numaralı
telefonu arayarak,
ya da st-cypru@st-cyprus.co.uk
e-mail adresinden bize ulaşabilirler.
Kitabınız en kısa sürede sizlere iletilecektir.

Kıbrıs Halkının Mücadele Tarihinden Bir Yaprak

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin zaferinin ardından 1926 yılında kurulan Kıbrıs Komünist Partisi (KKK) Kıbrıs'ta tüm milliyetlerden işçi ve emekçilerin emperyalizme karşı Kıbrıs'ta işçi ve köylülerin Sovyet Devletini kendisine hedef koymuştu. İngiliz işgalinin 50. yılında (1928) KKK yayınladığı manifesto ile işçi ve emekçileri İngiliz emperyalizminin sömürgeciliğine karşı eylemler yapmaya çağırdı. Altta okuyucuya sunduğumuz bu çağrıda KKK İngiliz emperyalizminin sömürgeciliğini kutlayan yerli burjuvaları ve toprak sahiplerini emperyalizmin işbirlikçileri olarak ilan ediyordu.

Kıbrıs Komünist Partisi Manifestosu

Kıbrıs'ın tüm işçilerine, çiftçilerine ve ezilen halkına:

Yoksul ve işkence görmüş adamızı 'uygar olmayan' bir fetihçinin yeni bir efendiye teslim ettiği, daha doğrusu, sattığı günden buyana elli yıl geçti; ama gerçekte bir önceki fetihçiden daha da ezen olup uygar olarak gözüken bir efendi. İngiliz'in elli yıllık işgali süresince kanıtlandığı gerçekten de budur.

Tam da böyle bir gün, elli yıl önce, 4 Haziran 1878'de, iki fetihçi arasında bir anlaşma imzalanmıştı; Aziz Stefan Antlaşması'nın gözden geçirilmesi sırasında İngiliz'in desteğinden dolayı, Türk fetihçilerin Kıbrıs'ı bir ödeme olarak İngiliz'e devrettiğini belirten bir anlaşma.

Böylece, birçok istilacının acımasız yönetimleri altında yüzyıllarca ıstırap çektikten sonra, ki birbiri arkasından adayı ya savaş yoluyla ya da satarak ve satın alarak işgal ediyorlardı, 4 Haziran 1878'de Kıbrıs halkı son defa Türk fetihçiler tarafından İngiliz'e satılmışlardı.

İngiliz 'uygarlaştırıcılar' ve 'hümanistler' bu toprağı elli yıldır, yarım asırdır Kıbrıs halkını kölelik altında tutarak işgal ettiklerine göre.

İngilizler son elli yıldır ne yapıyorlardı? Tam olarak ne yapıyorlardı ki, bugün yönetimlerinin başlamasından bu yana elli yılı anmak için kutlamalar organize etme cesareti gösterebiliyorlar ve hatta Kıbrıs halkını birlikte kutlamak için davet ediyorlar?

Eylemlerinin sonuçları önümüzde olduğundan, 4 Haziran 1878'den bugüne İngiliz 'uygarlaştırıcıların' yap-

tıkları eylemleri bir bir hatırlamak için geriye gitmek gerekmez. Bugünkü durum, İngiliz'in Kıbrıs'ı elli yıllık emperyalist yönetiminin mahiyetini en iyi şekilde gözler önüne sererken, bu elli yılın tarihine bakmak anlamsızdır.

İngiliz Kıbrıs hükümetinin yıllık bütçeyi dikte ettirerek, Kıbrıs halkının temsiliyetiyle ilgili kararları feshettiği zaman, İngiliz yönetiminin gün be gün tarihini gözden geçirmek anlamsızdır.

Onların talepleri bir kraliyet yasası ile kenara itilirken, ki tesadüfi (fazla düşünülmeden) imzalanır, o zaman hangi anayasal özgürlükler Kıbrıs halkına yarar?

Her bütçe hakkında ayrı ayrı karar almaları-na izin vermeyen, kendi çalışanlarını işe alamayan ve onların ücretleri ve işleri hakkında karar alamadıkları zaman, İngiliz fetihçiler hangi anayasal özgürlükleri Kıbrıs halkına

sağlamışlardır?

Kendilerine hesap verme yükümlülüğü olmayan ve sadece metropolün casuslarına hesap vermekle yükümlü olan bir hükümet tarafından yönetildikleri zaman, bu insanlar hangi temel haklardan yararlanmaktadırlar?

Elli yıldır, şimdi daha da ağır ve daha ezici olan vergilendirme Kıbrıs halkına yüklenirken; her yıl hükümet, fetihçilerin emirlerini takip ederken, Kıbrıs halkını sömürerek ödedikleri Londra'dan tembel aristokratlar için hükümette bir dizi mevki yaratırken Kıbrıs halkının refah ve güvenliğine katkı yapmış olabilen çıkarmış oldukları yasal çalışmayı takip etmek için

son elli yıllık İngiliz idaresinin Kıbrıs tarihini irdelemek için gerekli olsun?

Şimdi elli yıldır, 'halkın koruyucusu ve destekleyicisi' İngiliz hükümetinin onayı ile Kıbrıslı tefeciler, hükümet tarafından hiç bir denetime tabi olmadan ve onlara verilmiş bütün haklarla zayıf çiftçileri acımasızca sömürürken, Kıbrıs'ın yasal sistemini niçin irdeleyelim? Bazı aynı tefeciler binlerce çiftçiye kurusuz ve evsiz bırakmışken ve başka seçenek vermeden Kıbrıs beyinlerinin zalimce sömürüsüne itilmişken ve aynı zamanda diğerlerini hükümetin hiçbir desteği olmadan topkeyün mali yıkıma sürüklerken?

Binlerce işçi ve (evsiz) çiftçi Kıbrıs madenlerinin (mezarlarında) onlara hiçbir

hükümet desteği olmadan köle gibi çalışırken 'liberal' İngiliz idaresinin yarım yüzyıllık Kıbrıs kanununun anlamsız incelenmesini niçin yapalım?

Kar için bitmek bilmeyen açgözlülükleri nedeniyle, sahipleri

tarafından kullanılan karanlık öldürücü madenlerde çalışırken, koruyucusunun ya öldüğü ya da sakat kaldığı yüzlerce çalışan ailelerin her biri için hükümet tarafından hiç bir olumlu veya gerçek bir faaliyet yürütülmezken, Kıbrıs kanununun anlamsız incelenmesini niçin yapalım? Yabancı idarecinin kölesi olan maden işçisi hiçbir koruma olmadan, bünyesinin kaldırabileceği kadar saat çalışmaya zorlanırken ve ücreti makul bir yemeğe dahi yetmeyecek kadar az ödenirken, niçin Kıbrıs kanunun anlamsız bir incelemesini

yapalım?

O zaman, son elli yıldır bizim 'uygarlaştırıcı efendiler'imiz işçileri, çiftçileri, sömürülen ve ezilen halkı gerçekten destekleyecek bir tek kanun için bile oylama yapmamışken, Kıbrıs kanununa niçin ihtiyacımız olsun?

Son yarım yüzyıldır, İngiliz adamızda işçilerin refahı için, yaşamını iyileştirici ve ilerletici ne yapmıştır?

Bırakınız, akıllı emperyalist casuslar olgulara ve eylemlerine dayanarak konuşsun ve cevap versin; bırakınız konuşsunlar çünkü halk onları cevap vermeye, dolambaçsız ve karanlık bir şekilde değil, ama açık ve gerçek bir anlamada özür dilemeye çağırıyor.

Bırakınız, diledikleri kadar konuşsunlar; gerçekler, aynı zamanda bütün durum o kadar açıktır ki onların gerçeği gizlemelerine olanak yoktur. Gerçekler ortadadır ve İngiliz fetihçinin ezici ve sömürücü idaresinin (.....) sadece açığa çıkarmakla kalmamaktadır, ama ayrıca (.....) gelecek yıllarda durumun dönüşeceğini açığa çıkarmaktadır. Bu durumun devamı, Kıbrıs halkının uygarlaştırıcı ve liberal Büyük Britanya devleti tarafından daha da barbarca ve zorbalıkla baskı altında tutulmasına yol açacaktır.

Vali Ronald Storrs müzik bandolarıyla ve sahte sözlerle Kıbrıs'ta durumun çok iyileşeceğini ve bir gün adamızın dünyada bir cennet olacağı hakkında bizi kandırmak isteyebilir ve elinden geldiğince gayret gösterebilir. O kararlarını ve vaatlerini açıklarken istediği kadar yüksek sesle ve hevesle hükümetin müzik bandolarını çaldırabilir. Bununla birlikte, gerçekler o kadar açıkça ortada ve yüksek sesle kendilerini duyurmaktadırlar ki, işçilerin kulaklarına giden mesaj hükümetin bandolarının çıkardığından daha farklıdır. İngiliz idaresi altında durumun ancak daha da kötüye gideceği, daha karanlık, daha ürkütücü ve iğrenç bir geleceğe yol açacağı hakkında Kıbrıs işçilerini ve çiftçilerini uyarmaktadır.

Bu şartlar altındadır ki, emperyalist İngiliz hükümetinin yarım yüzyıllık iğrenç ve baskıcı idaresinden sonra ve gelecekteki durumun ne olacağını gösteren ölüm ve kıtlık tehdidi altında, bizim efendilerimiz bizi onlarla birlikte yarım yüzyıllık köleliğimizi kutlamak için kutlamaya, onların partilerine ve eğlencelerine katılmaya çağırırlar. Ve tüm bunlar, onlara göre, elli

Devamı Sayfa 4'de

Kıbrıs sorunu milliyetçilik penceresinden bakarak değil, halkın penceresinden bakarak çözülür

Kıbrıs'ta
SOSYALİST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 0392 22 70 681

Baskı: Toplumcu Ltd.

Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik/Lefkoşa Tel: 22 74 872

web: www.st-cyprus.co.uk

e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk

SOSYALİST GENÇLİK

Ağustos 2004, Yıl:1 Sayı:8 KSP GB Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

GELECEK SOSYALİZMLE ÖZGÜRLEŞECEK

GELECEK SOSYALİZMLE ÖZGÜRLEŞECEK

“Elekten 3 Gece”de üretimin yansımaları

Geleneksel olarak düzenlenmeye başlanan "Elekten Üç Gece" organizasyonunun üçüncüsü, bu sene de geniş katılıma sahne oldu. Aralarında EKİM Kültür Sanat Üretim Merkezi'nin de organizatör olarak bulunduğu etkinliğin ilk gecesinde Tiyatro EKİM de sahnede idi. Elekten Üç Gece'nin ilk gecesinde, katılımcı gençlerle yaptığımız kısa söyleşiyi sizlere sunuyoruz.

KSG: Geleneksel olarak düzenlenmeye başlanan "Elekten Üç Gece" isimli organizasyon hakkındaki düşüncelerinizi alabilir miyiz?

İbrahim Demir: Bu tür organizasyonlar, Kıbrıs'ın kültür ve sanatını tanıtmaya amaçlıdır. Tabi ki bunların daha çok ele alınması gereklidir. Çünkü bugüne baktığımızda, Kıbrıs kültürünün ve sanatının pek fazla ilerlemediğini görüyoruz. Bunun başlıca sebebi, şu andaki iktidarın kültür ve sanata eğilmemesidir ve kültür-sanat derneklerinin de, gönüllülük esasıyla çalışan grupların da yeteri kadar destek almadığını görüyoruz. Bunun en çarpıcı örneğini sanırım şu anda biz, EKİM Kültür Sanat Üretim Merkezi yaşıyoruz. Maddi sorunlar ve başka sorunlar, verimliliği azaltıyor. Bu tür etkinlikler oldukça, insanların, özellikle de gençlerin daha çok bu işi ele alacağını düşünüyorum. Çünkü kültür-sanat gerçekten önemli bir yarıdır. Çünkü bir toplumun gelişmesini sağlayan en büyük etkenlerden birisidir. Umarım bu tür organizasyonlar daha da çoğalsın ama bu sistemde görüyoruz ki, pek de çoğalacağına benzemiyor. Çünkü günümüzde yozlaşmış kültürün bastırılması var. Her ne kadar bu yanlış olsa da, sadece bazı gruplar buna karşı koyup alternatifini ortaya koyuyor. Bu karşı koyma da nasıl olacak, onların incelenmesi lazım ve bu gruplara ve derneklere daha fazla yardım edilmesi gerekli. Bu tür etkinliklerin çoğalacağını umut ederek teşekkür ediyorum.

KSG: Geleneksel olarak düzenlenmeye başlanan "Elekten Üç Gece" isimli organizasyon hakkındaki düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Pembe Gültekin: Bu tür etkinliklerin sürekli olarak düzenlenmesi benim için çok güzel olur. Eğer bu şekilde sık sık düzenlenirse çok sevinirim. Çünkü kendi kültürümüzü tanıtmak, kendi halk sanatlarımızı, kendi halk müziğimizi, folklorik müziğimizi tanıtmak, bizim için güzeldir. Dış ülkelere ve dışarıdan gelecek olan insanlara, hatta dışarıdan insanları davet ederek kültürümüzü tanıtsak, ülkemiz için yararlı olur diye düşünüyorum. Bu tür etkinliklerin, dışarıdan insanların bizi tanımalarına yardımcı olacağına inanıyorum.

KSG: Geleneksel olarak düzenlenmeye başlanan "Elekten Üç Gece" isimli organizasyon hakkındaki düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Niyazi Korel: Geleneksel olarak düzenlenmeye başlayan Elekten Üç Gece'yi Kıbrıs Türk gençliği açısından düşündüğümüzde değişik örgütlerin, değişik gençlik örgütlerinin, kültür merkezlerinin bir araya gelip birkaç gece içerisinde yıllık rapor gibi hem ürettiklerini, hem o yıl içerisinde yaptıklarını sergilemesi gayet iyi bir şeydir. Etkinliğin kötü olan yönü, yeterince gençlik örgütünün bir araya gelememesidir. Elekten üç gece ilk olarak başladığında, gençliğin yazın başvuracağı bir festival amacı taşıyordu. Ama maalesef hala daha çok az sayıda örgüt katılıyor. Bu daha fazla gelişmedi, ki istendiği takdirde gelişebilirdi ama bu, diğer örgütlerin inisiyatiflerine bağlı. Ama yine de gelenekselleşen bu etkinliğin gayet iyi ve güzel geçeceğini düşünüyorum. O anlamda yararlı olacağına inanıyorum, çünkü buraya gelecek olan kitlenin yaş ortalaması gençliktir. Gençlerin, değişik örgütlerin bakış açılarını, yapmaya çalıştıklarını bir alanın içinde görmeleri çok güzel bir şey.

KIVILCIM

GÖÇ, GÖÇ, GÖÇ

Açıklanan istatistiklere göre 23 Nisan'dan, yani kapılar açıldığından itibaren Kıbrıs Cumhuriyeti kimliği alan 6000 Kıbrıslı Türk göç yollarını tutmuş.

Bu, sadece şimdiye dair bir istatistik.

İlerde daha ne kadar göç olacak bilemiyoruz...

Emperyalizme yarıdıkları yazar-çizer takımının adadaki göç sorununu "ada ekonomisi"ne bağlamasındaki ahlaksızlığı görebiliyor musunuz?

Ada ekonomilerinde göç zorunluymuş, olmazsa olmazmış...

Her ülkede göç olurmuş ama ada olunca iş değişmiş...

Bu tür istatistiklerden gözümüz korkmamalıymış...

Peki gerçekte de bu durum böyle midir?

1.5 yıllık zaman içinde 6000 insanın göçü nereden kaynaklanıyor?

Eğer mesele "ada ekonomisi" meselesiyse bu adanın ekonomik düzeni nedir?

Kimlerle ilişki içindedir?

Tüm adalarda yığınlarla göç mü olmaktadır?

Göçün nedenleri nelerdir ve bu nedenlerin sonuçları bir yerleşim yerinin dört tarafının denizlerle çevrili olmasına bağlı olarak mı ağırlaşmaktadır?

Bunlar yanıtlanması gereken sorulardır...

Bunları doğru yanıtlamak ise meseleye burjuvazinin gözlüklerinden değil, işçi sınıfının gözlüğünden bakmakla mümkündür.

Aksi durum, bu halkı kandırmaya çalışmaktan öteye gitmez...

Bu adada bir ekonomiden söz edeceksek bunun adı bağımlılık ekonomisidir.

Bu adanın ekonomisinin emperyalizmden bağımsız olduğunu iddia eden varsa çıksın er meydanına, tezlerini dinleyelim...

Ve eğer bu adanın ekonomisi emperyalizme bağımlılık ekonomisi ise, 1.5 yılda 6000 insanımızın göçünü de emperyalizmle bağımlılık ilişkilerinde aramak gerekir.

Aslında "ada ekonomisi" demek, meselenin asıl nedenini acemice kamufle etmeye çalışmak ama çelişkiler keskinleştiği, gerçekler su yüzüne çıktığı oranda da rezil rüsva olmak demektir.

Eğer insan aç, geleceksiz, umutsuz kalıyorsa,

O kadar yıl okuyup da işsiz kalıyorsa,

Sırf katıldığı eylemlerden, siyasi görüşlerinden dolayı baskı altında, takip altında tutuluyorsa,

Daha da "ileri gittiğinde" TC kontr-gerillası tarafından rahatça öldürülebiliyorsa,

Bu adadan göç olur efendiler!!!

Ve gerçekleşen göç de Kıbrıs'ın bir ada olmasından kaynaklanmamaktadır.

Göç, yukarıda saydığımız nedenlerden kaynaklanmaktadır.

Ve bu rezillikler dünyanın dört bir yanında yaşanmaktadır.

Ada olsun, olmasın fark etmez,

Böylesi bir durumda, gelişkin, kök salmış, muazzam bir sosyalist hareket de olmadıkça,

Göç kaçınılmazdır muhterem "ada ekonomisi" savunucuları...

Bizim Marx, sanırım şu anda bir köşede sakalını tuta tuta gülüyordur bu filozofluğu kendinden menkul ekonomi tahlilcilerine...

Neden mi?

Göçün nedenini, memleketin etrafının sularla çevrili olmasına bağlı kılanlar,

Göçün gerçek nedenini (emperyalist bağımlılık ilişkileri) halktan gizleyerek, göçten kurtulmanın yolunu yine bu bağımlılık ilişkilerinde yeni modellere geçmek (AB üyeliği, Annan Planı, Fikirler Dizileri, BM himayesi, Garantörlüklerin korunması vs vs) olarak gösterenlerin düştükleri komik durumdan dolayı başta Kıbrıs olmak üzere dünya komünistleri bu insanlara ve onların teoriklerine gülüyorlar...

Sol adına hareket edip de solun anasını ağlatan arkadaşlarımız, akıllarını başlarına toplamazlarsa, daha çok komik duruma düşeceğe benzerler...

Gerçekleri ise halktan ancak belli süreliğine saklayabilirler.

Aptal, sürü olduğunu düşündükleri halkın aslında herşeyi gördüğünü kavradıklarında da iş isten geçmiş olacak...

Bizden uyarması...

E-mail: kspgb@yahoo.com

Soru

CTP sosyalist değilken CTP Gençlik kolları nasıl oluyor da sosyalizmden bahsedebiliyor? Çelişmeyin!

Polemik

Sosyal - demokrasi sorunu şimdiye kadar çözemedi, şimdiden sonra da çözemez!

Üniversite Günlüğü

Parasız, demokratik, bilimsel eğitim!!!

SİNİR KUPU

1. Cola-Turka'cılar artık cana imana yetti! Reklamda Irak'taki Amerikan askeri Cola-Turka içince Irak'ı terk ediyor. Amerika'ya mal taşıyanlar, Amerikan çıkarları için işçilerin, devrimcilerin canına kıyanlar anti-emperyalistlik taslamasınlar! Siz, para için ananızı bile gözü kapalı Amerika'ya satarsınız ahlaksız namussuzlar!!!

2. Yahu CTP Gençlik, sitenizde yayınladığınız Marksizm nedir yazısının size ait olmadığını halkımıza açıkladık. Başka bir yazarın yazısını

kendi yazınız gibi göstermeyin artık. Biz söylemekten utandık, siz yayınlamaktan utanmadınız!!!

3. Tayyip, adı işkence olayına karışan korumasını görevden almış. Kaz gelecek yerden tavuk esirgenmez değil mi Tayyip?!

4. Sağcılar diyor ki "dünyadan kopuk olamayız"...

Solcular diyor ki "dünyadan kopuk olamayız"...

KSP diyor ki somut koşulların somut tahlili...

Fark açık...

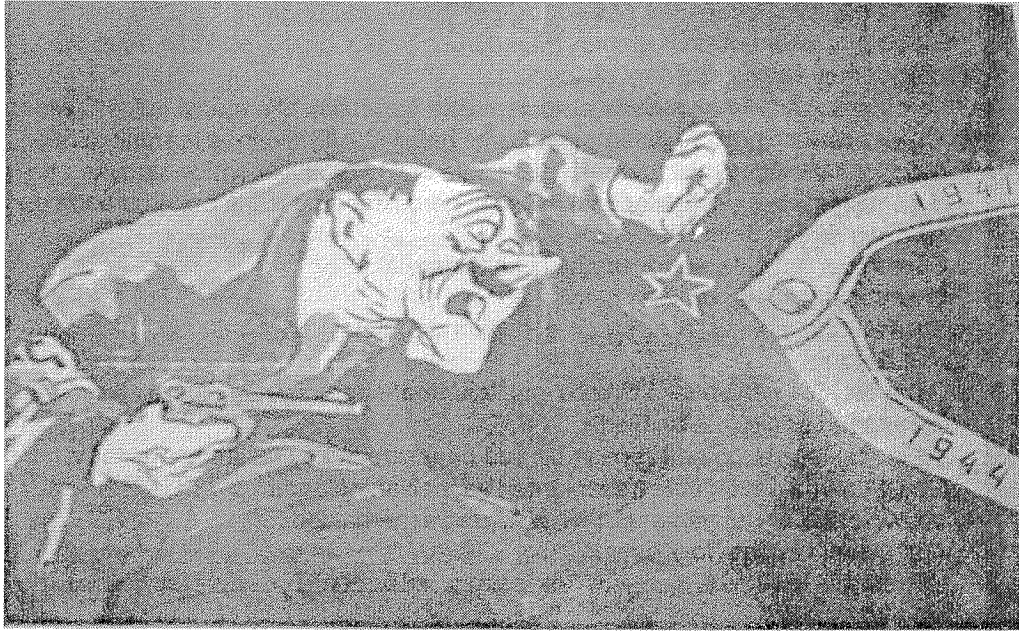
5. Hızlı tren yaptılar, kaza yaptı! Yavaş tren yaptılar(10 km. Sürat yapıyordu), o da kaza yaptı! Demek ki mesele süratte değil, sistemde! Benim canımı sıkmayın, millet telef oldu!

BULUŞMAK ÜZERE

Diyelim yağmura tutuldun bir gün
Bardaktan boşanırcasına yağıyor mübarek
Öbür yanda güneş kendi keyfinde
Ne de olsa yaz yağmuru
Pırlı pırlı düşüyor damlalar
Eteklerin uça uça bir koşudur kopardın
Dar attın kendini karşı evin sundurmasına
İşte o evin kapısında bulacaksın beni
Diyelim için çekti bir sabah vakti
Erkenceden denize gireyim dedin
Kulaç attıkça sen
Patiska çarşaflar gibi yırtılıyor su ortadan
Ege denizi bu efendi deniz
Seslenmiyor
Derken bi de dibe dalayım diyorsun
İçine doğdu belki de
İşte çil çil koşuşan balıklar
Lapınalar gümüşler var ya
Eylim eylim salınan yosunlar
Onların arasında bulacaksın beni
Diyelim sapına kadar şair bir herif çıkmış ortaya
Çakmak çakmak gözleri
Meydan ya Taksim ya Beyazıt meydanı
Herkes orda sen de ordasın
Herif bizden söz ediyor bu ülkenin çocuklarından
Yürüyelim arkadaşlar diyor yürüyelim
Özgürlüğe mutluluğa doğru
Her işin başında sevgi diyor
Gözlerin yağmurdan sonra yaprakların yeşili
Bi de başını çeviriyorsun ki
Yanında ben varım

Can YÜCEL

Fotokomik:

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 13

BASİT KAPİTALİST İŞBİRLİĞİ VE MANİFAKTÜR I

1. Sanayideki kapitalist üretimin ilk gelişme aşaması, küçük meta üretiminden ortaya çıkan basit kapitalist işbirliğidir. Basit kapitalist işbirliği, aynı anda çalıştırılan ve aynı türden işleri yerine getiren az çok büyük sayıda ücretli işçinin bir tek kapitalist tarafından sömürülmesine dayanan bir üretim biçimidir. Basit kapitalist işbirliği, üretim araçlarından tasarruf sağladı, emeğin yeni bir toplumsal üretici gücünü yarattı ve üretilen birim ürün başına harcanan emek sarfını azalttı. Toplumsal emeğin üretici güçlerinin büyümesinin sonuçlarına, kapitalistler karşılıksız olarak el koydular.

2. Sanayideki kapitalist üretimin ikinci gelişme aşaması, manifaktürdür. Manifaktür, zanaatkar tekniğine ve ücretli işçiler arasında işbölümüne dayanan kapitalist büyük üretimdir. Manifaktür tarzı işbölümü emek üretkenliğini önemli ölçüde artırdı ve aynı zamanda onu son derece tekyanlı gelişmeye mahkum ederek ücretli işçiyi sakatladi. Manifaktür, makinesel büyük üretime geçişin gerekli ön koşullarını yarattı.

Kaynak: SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi,
POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: I.

KÜNYE: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi Yayın Organıdır. Para ile Satılmaz.